

100 marek
za numer
Miesięcznie 2500
marek
Zagranica miesięcznie 4000 Mk
Konto czekowe PKO Nr 140.256

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświęconych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”
Kraków, Sarmiejska 16, tel. 20-86
Konto czekowe 149.975.

O kandydatury biskupie

LIST DO REDAKCYI

Szanowny Towarzyszu Redaktorze!

Walka, którą „Naprzód” prowadzi przeciwko kandydaturze księcia biskupa Sapiehy na liście ósemki, wywołuje w szerokich kręgach gorące zainteresowanie i zjednywa dziennikowi wielu czytelników. Nawet pośród prawowiernych rodzin i u pań „katolickich” budzi się wątpliwość, czy można głosować na biskupa wbrew woli i wyraźnemu życzeniu papieża. Już i pośród kleru niektóre jednostki, troskliwe o autorytet Stolicy apostolskiej, zaczynają odwrót: wczoraj np. służąca mojej sąsiadki przyniosła od moderatora bractwa, do którego należy, poufne hasło: nie głosować na listę Nr. 8! Coraz otwarciej mówi się na mieście o tem, że OO. Jezuiti z Wesołej trzymają się na boku od akcji wyhorczej, a ich przyjaciele wręcz agitują za listą katolicko-ludową do Senatu. Jezuiti wiedzą, co robią.

A teraz moje pytanie: czy Wy, Towarzyszu Redaktorze, nie jesteście na błędnej drodze, gdy staracie się opinię tak niechętnie nastrojać ku księciu biskupowi Sapieżowi w chwili, gdy on wyraźnie i świadomie przeciwstawia się woli Rzymu? Czy leży w interesie ruchu socjalistycznego utrudniać biskupom Sapieżowi i Teodorowiczowi w tym właśnie momencie ich stanowisko?

Sądzę, że nie, że wprost przeciwnie, trzeba życzliwie obserwować ich politykę i raczej ułatwić im umocnienie ich opozycji przeciwko Rzymowi. Dlaczego?

Oto od niepamiętnych czasów po raz pierwszy zdarza się w Polsce, że tak wybitni członkowie hierarchii kościelnej, jak jeden arcybiskup i jeden biskup i to nieladajaki, bo krakowski, wprost zaleźny od Rzymu, pokazują prawowierną publiczności, że można nie respektować rozkazów papieża i kuryi rzymskiej. Tu na drugi plan schodzi sama treść ich sporu; **najważniejszym jest sam fakt nieposłuszeństwa względem wyrażonych dekretów papieskich.** Miną wybory księcia Sapieha i Teodorowicz znają się lub nie w Senacie, — co do biskupa Sapiehy nie mamy najlżejszych obaw, aby mógł tam być czemś więcej, niż malowaną figurą, — ale zostanie w świadomości ogółu polskiego przykładem, że można i jak można ignorować rzymskiego papieża. Odtąd niechże nasi biskupi próbują nas wyklinać za to, że nie słuchamy tej lub innej encykliki, tych lub innych nakazów lub zakazów z Rzymu, — będziemy mieć zawsze klasyczny precedens w ich dzisiejszym zachowaniu się. Nie taki to straszny i nie tak bardzo ugrunтовany musi być autorytet papieża, jeżeli powołani do jego straży dygnitarze kościelni tak nim pomiatają, jak pierwszy lepszy „bezbożny socjalista”. Dla niewyrobionej masy, prowadzonej dotąd na pasku klerykalnym i trzymanej w posłuchu wobec Rzymu, przez żelazną dyscyplinę jego hierarchii, obecne zajęcie ma znaczenie pierwszorzędne; to drożdże, które dadzą się wybornie użyć w celach fermentacyjnych.

Jest to pierwszy od wieków przykład rozłamu w naszym episkopacie na punkcie karności w stosunku do papieża. Niepodobna dziś dostatecznie ocenić, jak doniosłą rolę odegra on w rozwoju hasła „Kościoła narodowego”. Historia uczy nas, że Kościoły narodowe tam tylko się przyjęły, gdzie jakaś część hierarchii popadła w konflikt z Rzymem, gdzie biskupi ze względów osobistych czy zasadniczych poczęli odmawiać wyko-

niania papieskich dekretów. Klasyczny tego przykład dają nam dzieje Kościoła katolickiego w Anglii. A i u nas w Polsce idea Kościoła narodowego w XVI wieku umocniła się na tle osobistego konfliktu prymasa Uchńskiego z papieżem. Nie przypisuję oczywiście biskupowi Sapieżowi takich zdolności, jakie mieli Uchańscy, nie wątpię nawet, że nie zdaje on sobie jasno sprawy z doniosłości, jaką dzisiejsze jego zachowanie się względem Rzymu ma dla stosunku społeczeństwa polskiego do papieża, ale głęboko jestem przekonany, że **krok jego buntowniczy, tak niedwuznaczny i tak rozgłosny, zostanie zapamiętany i że w bliższym czy dalszym czasie ktoś inny z episkopatu, śmielszy i konsekwentny, popadnie w konflikt z Rzymem, będzie się mógł oprzeć na fermentie, przez biskupów Sapieżę i Teodorowicza wywołanym.** Bądź co bądź wielkie grono prawowiernych, którzy dziś będą głosować wbrew Rzymowi za Sapieżę, potwierdzi, że wyżej stawiają wolę biskupa, niż rozkaz papieża. Ile głosów dostanie biskup Sapieha, tyle osób zadokumentuje, że mając do wyboru między bliskim sobie polskim biskupem, a odległym papieżem — Włochem, stanie po stronie biskupa. Nie licząc nawet tego, że agitatorzy biskupa Sapiehy wyraźnie głoszą lekceważenie papieża, że w prywatnych komentarzach nie krępują się w wyrażeniach o nim i insynuacjach, — od dzisiejszej sytuacji niewiele już kroków dzieli tę chwilę, w której popularny biskup-demagog pozyska sobie dla celów schizmy szerokie masy wiernych, w których poderwany został tak skutecznie autorytet władzy papieskiej.

Oceniając więc zatem kandydaturę księcia biskupa z takiego stanowiska, niepodobna jej nie przyklasnąć i nie życzyć powodzenia. Niech nabiera najwięcej głosów, niech nawet pod jej cieniem i nieznany profesorzyzna dostanie się do senatu, — cóż to wszystko znaczy wobec ogromnej doniosłości obecnego fermentu dla ugrunтовania się podstaw pod przyszły Kościół narodowy? Tu obojętnem jest, czy biskup się potem mandatu zrzecze, czy nie: to będzie sprawa jego osobistej kompromitacji. Uświadomienie, które on i jego poplecznicy dziś w społeczeństwie szerzą, klasycznego przykładu, że można lekceważyć papieża, będąc nie tylko wzorowym katolikiem, ale nawet wybitnym biskupem czy arcybiskupem, nie już wyrwać nie zdoła!

Zatem nie utrudniać księciu biskupowi Sapieżę agitacji wyborczej, nie podcinać jego kandydatury, ale pozwolić, aby ferment się rozwijał, aby jak największa liczba owieczek nań głosowała! Bo to głosy przeciw wszechwładztwu kuryi rzymskiej, przeciw autorytetowi kościelnemu, które kolejno, może w niedalekiej przyszłości, dadzą się doskonale zwrócić przeciw bliższym, miejscowym przedstawicielom tego autorytetu. To jest, moim skromnym zdaniem, właściwsza taktyka naszej partii w obecnej zabawnej sytuacji.

A. M.

— 000 —

ODPOWIEDŹ REDAKCYI

W zasadzie ma tow. A. M. słusność w powyższym liście. Rozpatruje on sam fakt opozycji biskupów przeciw papieżowi i z tego punktu widzenia rozumuje on trafnie. Ale treść sporu między endeckimi biskupami a Watykanem jest, jego zdaniem, obojętna i wedle jego wyrażenia, schodzi ona na

drugi plan. Dla nas zaś treść tego sporu jest na pierwszym planie i, z tego stanowiska rzecz biorąc, my mamy rację.

Cóż bowiem stanowi istotną treść tego sporu? Oto papież zakazuje religię mieszać do polityki, zakazuje biskupom wtrącać się do walk politycznych. Natomiast arcybiskup Teodorowicz i ks. biskup Sapieha stoją na stanowisku mieszanego się duchowieństwa do walk politycznych, wciągania religii do polityki, nadużywania Kościoła do celów stronnictwa.

Tu dla polskiej partii socjalistycznej nie może być dwóch zdań co do tego, po czyjej stronie się opowiedzieć. Mieszanie religii do polityki jest zatrutowaniem życia politycznego. Dlatego stajemy po stronie papieża przeciw endeckim biskupom.

Redakcja „Naprzodu”.

Niech do urny 2 wciąż pada!

Malkontenty generały,
— — Pastorały,
Pańskie herby, grafskie pały,
— — Puginały —
To „chjeny” ideały!
Co tam w kotle swoim chowa.
Ta ósemka „chienowa”.
Obszarnikowi,
I rzeźniki, Fabrykanty
I z nimi generalissimus pan Korfanty!
Wśród tej mieszanek ujrzyysz i biedę chadek
Któremu „chiena” wbiła w mózg ćwieka
(Pozostawiwszy zeń ledwo pół deka)
A w tym sosie,
W tym bigockim bigosie
Tonsur chmara!
Co niemiarą—
To kler „chjeny” rozhułkany!...
Co mu znaczą Watykany!
Polityka — w to im graj!
Polityka — to ich raj!
Wreszcie w ten interes brzydkie
Hurmą wpadły mnogie Żytki
Wielki zapal w ciebie starem — przeważnie
(Więc nie można ich zwać: „harem”, patrząc uważnie)

Tak wygląda dziś faktycznie.
Obludnie, fa-szyzmatycznie
Ósemkowy ten misz-masz!
Jaki na to sposób nasz?
W obu datach listopada.
Niech do urny 2 wciąż pada!

Poświęcony numer „Naprzodu”

Najbliższy numer „Naprzodu” wyjdzie w Dzień Zaduszny, w czwartek 2 listopada, rano (z datą dnia następnego).

Czas odnowić przedpłatę na listopad!

Specjalny SALON fryzjerski

wyłącznie dla Pań.

MYCIE GŁOWY, ONDULACJA, MANICURE.

J. Nieżyński, Kraków, pl. W.W. Świętych 11.

Perfumerya. — Przybory toaletowe. 1415

Szaleństwa giełdowe

W sobotę na giełdzie krakowskiej płacono za dolara 16.000 m. Charakterystycznym jest, że przez dwa dni ceduła giełd. nie podawała normalnych rubryk: żądano — płacono, lecz ograniczała się do notowania transakcji, tj. faktycznie płaconej kwoty. Rozumieć to można w ten sposób, że kupujący dolary nie targują się o cenę, płacąc każdą żadaną, byle tylko przyjść w posiadanie cennego papierka. W Warszawie w sobotę giełda oficjalna nie była czynną, natomiast — jak donoszą tamtejsze pisma — czarna giełda szalała. Właściwie nie można nawet mówić o czarnej giełdzie, gdyż transakcje odbywają się wszędzie: w cukierniach, restauracjach, w ogrodach publicznych. Wszędzie przechodzą z rąk do rąk paczki dolarów i franków, tylko w bankach nie można ich dostać, ponieważ wobec olbrzymich i w dodatku niepewnych kursów banki nie chcą brać na siebie ryzyka kupowania za drogo i sprzedawania za nisko.

Tęże soboty marka polska notowała w Zurychu 0.03 i pół, tj. za 100 marek płacono 3 i pół centyma. Jest to najniższy kurs, jaki nasza marka kiedykolwiek notowała. Ten niski kurs jest tembardziej uderzający, że równocześnie marka niemiecka poszła dość znacznie w górę. Jest to tem dziwniejsze, że ciągle się słyszy, jakoby nasza marka była zawieszona od niemieckiej, jakoby kurs marki polskiej tworzył się faktycznie w Gdańsku i Berlinie. Chociaż to już obecnie nie odpowiada faktycznym stosunkom, to wobec utrzymania się tego przekonania zapytać się należy, dlaczego marka nasza nie idzie za niemiecką w górę, tylko idzie w odwrotnym kierunku?

Na pytanie to mogłaby dać odpowiedź polityka wywozowa naszego rządu. Jak już kilkakrotnie pisaliśmy, rząd udziela pozwolenia na wywóz rozmaitych rzeczy, przeważnie artykułów spożywczych, w nadziei, że eksporterzy uzyskane z tych interesów obce waluty złożą w kasie państwowej na zasilenie jej funduszy w dewizach. Tymczasem dzieje się inaczej: obce waluty za nasz wywóz zostają zagranicą, a my za przywóz surowców musimy wydawać ze starych zapasów dewizowych. To jest jeden powód; drugim jest ciągle wypuszczanie nowych miliardów marek, co zagranicą wywołuje nieufność do naszych stosunków finansowych, powodując niewiarę w nasze odrodzenie finansowe. Jakże zagranica ma mieć zaufanie do polskiej waluty, kiedy na każdym kroku widzi niewiarę u najbliższych zainteresowanych, tj. u samych Polaków! Wszak publiczną jest tajemnicą, że nasi matorów finansowi oraz właściciele wielkich obszarów i wielkich zakładów przemysłowych lokują swe kapitały w obcych walutach, płacąc za nie każdą cenę. Nie mamy przecież prawa wymagać, aby spekulant niemiecki czy szwajcarski miał wobec naszej marki większe względy, aniżeli ludzie udający „patryotów“ polskich!

Z różnych stron słychać właśnie, że największym szkodnikiem naszej marki, najgorliwszymi sprawcami wzrostu kursu obcych walut są nasi durność spekulanci. Niema dziś człowieka, któryby nie spekulował albo nie paskował, naturalnie odnosi się do ludzi, którzy z tego rodzaju interesów zrobili sobie zawód. Żądza zrobienia majątku, bez oglądania się na środki, tak objęła umysły tych ludzi, że zupełnie przestali sobie zdawać sprawę z tego, że ich korzyść prywatna przynosi nieobliczalne straty sprawie publicznej. Dlaczego zresztą miałoby być skrupulatni, kiedy widzą, że rząd nie przeszkadza im w ich dziele niszczenia? Rząd faktycznie od kilku miesięcy zachowuje się zupełnie biernie wobec rozszalałej spekulacji, mimo że istnieją pewne środki zaradcze, do których zastosowania rząd jest upoważniony bez specjalnych pełnomocnictw.

Trzeba jednak przyznać, że nie tylko nasza marka ma obecnie feralne czasy. Także na walutę francuską przyszła katastrofa, która we Francji wywołała silne zaniepokojenie. Od roku przeszło frank francuski w Zurychu utrzymywał się przy kursie 1 frank = 40 centymom szwajcarskim. W ostatnich dniach kurs ten zaczął spadać: 26 bm. wynosił 39.15, dnia 27 bm. spadł na 38.10. Jest to dla Francji cios moralny i materialny: moralny z powodu, że waluta np. małej Szwajcarii jest prawie trzy razy wyższą od waluty wielkiej Francji; materialny z powodu ciągłego zmniejszenia się kursu wekslowego, co przy wielkim przywozie francuskim idzie w miliardowe sumy. Przyczyna tego spadku franka jest tasama co u nas, mianowicie niepomyślny stan finansowy. Budżet francuski za-

myka się deficytem 4 miliardów i jedyna nadzieja ratunku leżała w reparacjach niemieckich. Z chwilą kiedy znikła nadzieja, że Niemcy zapłacą cośkolwiek w gotówce, że przeciwnie — prawdopodobnie trzeba będzie im dać pożyczkę międzynarodową, w tym momencie cały budżet francuski jest zachwiany, nie mówiąc o deficy-

cie w specjalnym budżecie odbudowy zniszczonych departamentów.

Widzimy, że wprowadzcie katastrofa spadła nie tylko na naszą walutę, ale to jest słaba pociecha. Co wytrzymać potrafi Francja albo co dla Niemców nie jest ostatniem niebezpieczeństwem, to dla Polski może stać się katastrofą. I dlatego byłby najwyższy czas, aby rząd wyszedł z rezerwy, aby przestał traktować tę sprawę jako dopust boży.

W odpowiedzi pp. profesorom Uniwersytetu Jagiellońskiego

Z organizacyi drukarzy krakowskich otrzymujemy następujące pismo:

Z powodu strejku drukarzy krakowskich słychać zewsząd syk gadów, tak umiejętnie chociaż anonimowo zorganizowany, że zdezyorientowano i uprzedzono przeciw nim nawet tak poważne ciało, jakim jest bezsprzecznie grono profesorów U. J. Jakich podstępów i wpływów użyli kierownicy i właściciele drukarni, że ich podstępom i wymysłom dali wiarę ludzie nauki i stanęli po stronie kapitału a nie pracy, postaramy się osobno zobrazować. Na tem miejscu wyrażamy głębokie ubolewanie, że wymienieni w artykule niedzielnym „Wiadomości Krakowskich“ profesorowie Uniw. bezkrytycznie, bez zadania sobie trudu wysłuchania i drugiej strony tak pochopnie, bez znajomości stosunków i podłoża tej walki w czambuł potępiają drukarzy krakowskich.

Pismo to profesorów Uniw. nie tylko jest we wszystkich punktach od 1—5 tendencyjnie nieprawdziwe, ale w wysokim stopniu krzywdzące ogół drukarzy a do tego pp. profesorowie nie mają ani prawa, ani mandatu. Stając zaś po stronie kapitału, nie wysłuchawszy drugiej strony i wydając wyrok jednostronny, potępiający ogół pracowników, wyrządzili pp. profesorowie społeczeństwu (do którego się w swojej odezwie zwracają) krzywdę, gdyż ją do reszty dezorientują w tej walce drukarzy ze związkiem właścicieli drukarni.

Jeżeli bowiem chodzi pp. profesorom o taki np. fakt, że miesięczna płaca około 150.000 mk. jest za wysoka dla drukarza, ponieważ on nie posiada akademickiego wykształcenia, a tylko 2 kl. gimn., a natomiast płaca ta drukarzy dorównywa płacom urzędników państw. średnich, to my ze swej strony dodamy skromną uwagę, że żołądek tak profesora jak i robotnika nie rozróżnia kwestyi inteligencji, przeciwnie — robotnik fizycznie pracujący ciężko i długo, potrzebuje żywności więcej, a przecież z tej płacy tak jeden jak i drugi z rodziną żyć nie może.

Zdaje się, że pp. profesorowie z tym zarzutem wysokich zarobków wybrali się niefortunnie i pod fałszywym adresem. Należałoby im raczej obrócić kij i bić nim w przeciwną stronę, bić w drożyznę, w paskarstwo, w przyczynę drożyzny szalejącej z dnia na dzień, a nie w robotnika broniącego się od jej duszających uścisków.

Aby nas pp. profesorowie nie posadzili o gołosłowne zaprzeczanie ich twierdzeniom, podajemy im źródło informacji o płacach drukarzy w drukarni Uniwersyteckiej (której kuratorem z ramienia Uniw. jest prof. Wróblewski). Płace zecerów wahają się od 32—35.000 tyg., co czyni właśnie miesięcznie 150.000 a takie płace analogiczne były we wszystkich drukarniach krakowskich do dnia wybuchu strejku i takie płace otrzymuje około 80% ogółu drukarzy krak. Reszta około 20% — to przeważnie ludzie na wyższych stanowiskach, z wyższym wykształceniem fachowem. wreszcie pracujący w nocy przy dziennikach, a praca w myśl ustawy, ze względu na rodzaj pracy, jest znacznie wyżej wynagradzana. Może to obliczenie i możność sprawdzenia listy płac, rozwieje legendę o wysokich płacach zecerskich i pp. profesorowie wycofają wówczas swoje podpisy z pod tej odezwy, uznając, że zostali wprowadzeni w błąd.

A teraz drugi zarzut — to żądanie zmniejszenia skali uczniów. W Krakowie aż do wybuchu strejku wytworzyły się takie stosunki z powodu zastoju w przemyśle drukarskim i sprowadzenia w ostatnich miesiącach do Krakowa kilku maszyn do składania (ręgujących ręczny układ gazetowy i dzielowy), że np. w drukarni Anczyca na 10 ukwalifikowanych drukarzy zatrudnionych jest aż 8 uczniów. To też bezrobotnych w Krakowie do dnia wybuchu strejku na 400 drukarzy było przeszło 40 czyli około 12%. Z tych powodów organizacja drukarzy pragnie liczbę uczniów, którzy liczbę bezrobotnych powiększają, ograniczyć w

stosunku 1 na 5 drukarzy (dotychczas 1 na 3), który to stosunek w ostatnich czasach z powodu braku pracy i masowych wypowiedań ukwalifikowanym drukarzom a pozostawianiu uczniów, pogorszył się tak skandalicznie, że pozostaje w niektórych drukarniach 1 uczeń na 1 drukarza, a w drukarniach żydowskich np. u Hermana w Podgórzu 3 uczni a niema ani jednego drukarza, w drukarni Geizhalsa pracuje tylko 5 uczniów, w drukarni Wielireunda tylko 3 uczniów, w drukarni Mermelsteina tylko 3 uczniów, w drukarni Anczyca na 10 drukarzy 8 uczniów. Ten sam stosunek w drukarni Telza, Przemysłowej i innych. Uczniów tych wypisują właściciele drukarni po 4 latach nauki i wyzysku, płacąc im w czwartym roku po 4.000 mk. tygodniowo, nie dopłacając nic z procentowego klucza, według którego otrzymują drukarze, a tylko dorzucając im z łaski po 500 mk. od czasu do czasu. Po wypisie na drukarza wyrzuca się go na bruk, aby mu nie płacić według minimum dla drukarza a przyjmuje się nowych uczniów i tak bez końca. Drukarze muszą tych ludzi bezkondycyjnie utrzymywać ze swoich składek, są oni ciężarem organizacyi. Czyż więc nie mają prawa żądać ograniczenia wyzysku i hyperprodukcji sił roboczych w zawodzie drukarskim? Czy to żądanie jest naprawdę niesłuszne i niesprawiedliwe?

A takich właśnie stosunków niezdrowych w przemyśle drukarskim bronią pp. profesorowie Uniw. — ludzie nauki.

Praca nasza, nazwana została przez pp. profesorów pogardliwe mechaniczną — w stosunku naturalnie do Was — ludzi nauki. Ale przysłowie powiada: „Nie pogardzaj ubogimi, gdy jesteś bogaty“. Drukarze pracują wyteżając 8 godzin dziennie, w warunkach ciężkich, niehygienicznych, narażeni na zatrucie ołowiem, suchoty, wiek przeciętny 40 lat, w pozycji cały czas pracy stojącej. Wreszcie ostatnia uwaga: pp. profesorowie wyrażają w swojej odezwie wdzięczność tym kierownikom drukarni, którzy z „ofiarnem poświęceniem“ podjęli się roli łamisteków, stojąc na usługach kapitału, zaprzędałi interes swój i swoich kolegów, których los wspólny dzielili w szeregach naszej organizacyi zawodowej, a z której w czasie walki strejkowej wystąpili. My uznajemy zasadę: „Łaska pańska na pstrym koniu jeździ“ — mieliśmy tego już wielokrotnie przykłady. To też ta wdzięczność dla nich pp. profesorów Uniw. jest wątpliwej wartości i tego im wcale nie zazdrościmy.

Podniesiono też zarzut, że z powodu wysokiego plac zecerskich książki drożeją. Niech na to odpowiedzą cyfry: podczas gdy płace zecerskie w stosunku do przedwojennych wzrosły 750 razy, to cena papieru i farby wzrosła 3000 razy. Dalej rabat księgarski wynosi 25—40%, oprócz tego pp. księgarze pobierają 20% dodatku dla personelu — w tych cyfrach leży powód drożyzny książek, a nie w płacach zecerów.

PP. pracodawcy usiłują utrzymać fikcję, że zecerzy swoim uporem wywołali strejk. Na to w odpowiedzi wskazujemy na fakt, że mimo ultimatywnej odmowy pracodawców, walne zgromadzenie drukarzy po raz drugi zwróciło się do pracodawców z propozycją wspólnej narady, lecz pracodawcy odmówili z tem, że w razie nieprzyjęcia ich ultimatywnej odpowiedzi cofają już ustępstwa. Kto więc spowodował wybuch względnie przedłużenie się strejku?

Dr G. STEIF-ORLIŃSKA
ordynuje w chorobach skórnych, wenerycznych i w ko-
smetyce lekarskiej 1410
codziennie od 2—4 po południu
w Krakowie, przy ul. Dietla 73.
Lampa kwarcowa.

Dr A. KAJZER
ordynuje w chorobach skórnych i wenerycznych 1413
od godziny 2—6 po południu
Kraków, ul. Felicjanek 17, I. p.

O narodowej demokracji, numerus clausus i patryotyzmie słów kilka

Żądanie dopuszczenia żydów do Uniwersytetu tylko w ograniczonej ilości — jest absurdem dla każdego człowieka obdarzonego odrobiną rozsądku i poczucia sprawiedliwości. Bo najprzód jakieżbyśmy mieli kryterium: kogo przyjmować, a kogo niedopuszczać do uczenia się? Po drugie: chłopcy mogliby zażądać 70 proc. dla chłopskich synów bo przecież, 70 proc. ludności chłopskiej Polska liczy. Wreszcie, jest to rzecz sprzeczna z konstytucją, najwyższą ustawą Państwa, sprzeczną z zasadami równości obywateli wobec prawa, cofałoby nas do rzędu państw średnio-wiecznych.

Do tego u nas z pewnością nie dojdzie, ale już sam pomysł może nam zagranicą i na wewnątrz niestychanie zaszkodzić. W żadnym kraju Europy zach. nikomu to nawet na myśl nie przyszło, choć Francja np. przeżywała swój okres antysemityzmu za czasów sprawy Dreyfusa. Jedynie w Rosji coś podobnego istniało, jednakże młodzież rosyjska może się poszczycić, że zawsze i stale przeciw temu protestowała. Narodowa demokracja chce w Polsce stosować te oślawione na całym świecie metody rosyjskiego caratu! Coby na to powiedzieli ci co walczyli, ginęli i po cyta- tadelach się męczyli, za wolność wszystkich lud- dów? Coby na to powiedział Adam Mickiewicz, który zarzucał Krasińskiemu, że będąc antysemitą przeciw swojemu narodowi grzeszy. Mickiewicz, który powiedział „robotnik, mieszczanin, chłop i żyd zarówno nam są potrzebni. Nikogo od pracy w wolnej Rzplitej odsuwać się nie godzi”? Nie- wątpliwie powiedzieliby: jest to zbrodnia przeciw- lidej polskiej! Co więcej jest to przysparzanie wrogów państwu naszemu. Rozmawiałem po wie- cu z pewnym żydem-akademikiem, który dotąd czuł się Polakiem, ale od tej chwili się zachwiał. „Jakże ja mam być Polakiem — mówił — kiedy mię społeczeństwo polskie przyjąć nie chce?” Bo istotnie: jakżeż możemy żądać od żydów, żeby byli Polakami, a jednocześnie na każdym kroku ich od kultury polskiej odsuwać? „Asymilatorzy są gorsi od syonistów, należy im pluć w twarz!” powiedział jeden z przywódców Rozwoju. Pomi- ając ohydę moralną takiego stanowiska, sadzę, że Polska otoczona samymi wrogami nie może sobie pozwalać na robienie sobie nieprzyjaciół na wewnątrz bez potrzeby, inaczej zginie. I tu jed- na uwaga: Dzielam naszych szowinistów w pierwszym rzędzie jest ów sławny „Blok mniej- szości narodowych”. Jeżeli pos. Spickerman, Nie- miec, który w r. 1919 miał w Sejmie piękną pa- tryotyczną mowę, jest dziś jednym z przywódc- ców bloku, jeżeli na liście bloku figurują ks. Klimke i pos. Grünbaum, Ukraińcy i Rosyjan- obok siebie, to jedynie zastuga tych, którzy chcą Polskę sławną z tolerancji uczynić piekłem dla- innych narodowości i wyznań. I oto podkopywa- nie autorytetu państwa, ten gwałt, ta podłość- służy tylko jednemu celowi: powiększeniu lic- by posłów endeckich w Sejmie. Zaiste, mają oni prawo nazywać się patryotami!

Nie po raz pierwszy endecja tej sztuczki uży-

wa. Stale wykorzystuje te „zoologiczne objawy nienawiści rasowej”, jak nazwał antysemityzm pos. Ign. Daszyński. Po raz pierwszy w r. 1912 przy wyborach do Dumy. Protestowali wówczas prawdziwi patryoci jak śp. Ludomir Grendy- szyński -- napróżno. Od patryotyzmu silniejszy był głód mandatów. W r. 1919 Dmowski zakazał pismom endeckim szczucia na żydów, bo jak się wyraził nam to niestychanie szkodzi na kon- ferencji. W zapale wyborczym nie posłuchano go; rezultatem był Pakt o mniejszościach narod., wówczas Polsce narzucony.

Teraz znów narodowa demokracja stosuje te ohydne metody, występuje wprawdzie pod inną nazwą, ale duch się nie zmienił. Wogóle endecja często zmienia nazwy; nazywała się napróżno stronnictwem wszechpolskiem, potem nar.-demo- kracją, związkiem międzypartyjnym (!), klubem ludow.-narodowym, teraz wreszcie Chrz. Zw. Jedn. Narod.

Widocznie stare nazwy już się zbrukały, już nie są w Polsce popularne!

Pytano się kiedyś jednego z wybitnych histo- ryków polskich, czy jest Wszechpolakiem. „Je- stem znanym Polakiem, abym był Wszechpola- kiem” odpowiedział. Istotnie, niema większego wroga Polski, jak nar. demokracja. Są to „praw- dziwi, jak wykazałem: pomniejszyciele Ojczyzny. Wrogowie Polski głosujcie na listę Nr. 8.

Bezstronny obserwator.

Ostrzeżenie!

Nasi wrogowie chcą wprowadzić w błąd Wyborców i Wyborczynię, głosujących na

2

W tym celu kolportują masowo kartki do głosowania z 2, umieszczając na nich albo portrety Józefa Piłsudskiego, albo też różne hasła, sympatyczne dla zwolenników

2

Ostrzegamy więc łatwowiernych i nieświa- domych wyborców przed takimi kartkami do głosowania. Kto taką kartkę rzuci do urny wyborczej -- niech wie, że głos jego jest dla listy 2 stracony! Albowiem taka kartka będzie UNIEWAŻNIONA!

Tylko kartka biała z cyfrą

2

BEZ DODATKÓW, portretów i napisów jest WAŻNA i TAKIEJ kartki do głosowania używajcie!

2.

2.

Jak się będzie głosowało

(k) Na murach miasta Krakowa rozwieszono ogłoszenia, w których uwidocznione są lokale wyborcze, oraz terminy głosowania do Sejmu i w Senatu.

Głosowanie do Sejmu odbędzie się, jak wiado- mo, dnia 5 bm., t. j. w najbliższą niedzielę, zaś do Senatu dnia 12 bm. w niedzielę.

Głosowanie rozpocznie się o godz. 9 rano i trwać będzie bez przerwy do godz. 9 wieczorem.

Po uderzeniu godziny 9-tej wieczorem głoso- wać mogą tylko wyborcy, którzy przed uderze- niem godziny 9-tej w szli do lokalu.

Wstęp do lokalu wyborczego mają tylko wy- borcy i mężowie zaufania grup wyborczych. zgło- szeni przez pełnomocników z pośród m.ejsco- wych wyborców po jednym do każdej komisji, względnie zastępcy tych mężów zaufania po je- dnym dla każdego z nich.

W czasie głosowania nie wolno ani w lokalu wyborczym, ani w budynku, w którym się ten lokal znajduje, ani też na ulicy i na placu przed wejściem do budynku w promieniu 100 metrów wygłaszać przemówień, rozdawać kart do głoso- wania i w jakikolwiek sposób agitować.

Głosowanie odbywa się za pomocą kart do gło- sowania. Karty do głosowania powinny być ko- loru białego. Karta zawierać ma jedynie wyra-

żony słowami lub cyframi numer listy kandyda- tów, na którą wyborca oddaje swój głos.

Numer może być oddany mechanicznie lub pi- sany.

Nie ważne są: 1) karty głosowania, włożone do koperty urzędownie nieostemplowanej, lub też do koperty, oznaczonej znakiem odróżniającym; 2) karty do głosowania puste; 3) karty do gło- sowania, wypełnione niezgodnie z przepisem art. 70, tudzież karty koloru oczywiście innego, niż biały; 4) karty do głosowania, znalezione w ko- percie w liczbie większej niż jedna, o ile nie o- piewają na jeden i ten sam numer, gdyż wów- czas liczą się za jedną; 5) karty do głosowania, nie opiewające na jedną z ważnie zgłoszonych okręgowych list kandydatów.

Głosowanie odbywa się publicznie w nastę- pujący sposób: Wyborca, zbliżywszy się do sto- łu, przy którym zasiada komisja wyborcza, wy- mienia swe nazwisko i imię. Po sprawdzeniu przez członka, prowadzącego protokół, czy imię i nazwisko wymienione znajduje się w spisie wyborców, wyborca otrzymuje ostemplowaną kopertę do głosowa- ia i wręcza, włożywszy w nią oddany głos, przewodnicząc mu komisji, który sprawdziwszy stempel na kopercie i nie zaglą- dając do jej wnętrza, wrzuca do urny wyborczej.

Wyborcy, którzy z powodu ułomności cieles- nej nie mogą wykonać czynności, w tym arty- kule określonych, mogą się posługiwać pomocą osoby swego zaufania.

W wypadku zarzutu co do tożsamości osoby głosującego, przewodniczący komisji wyborczej za zgodą komisji może zażądać od głosującego udowodnienia tożsamości jego osoby; jeśli oso- ba, której tożsamość została zakwestyonowana, nie przedstawi dokumentów, uznanych za wy- starczające przez komisję, może się powołać na świadectwo dwóch świadków, osobiście znanych choćby jednemu członkowi komisji.

Od decyzji komisji w sprawie tożsamości wy- borcy niema odwołać.

Kart legitymacyjnych nie będzie — o karty głosowania winien się każdy wyborca sam po- starać.

Ruch wyborczy

Kartki do głosowania bez żadnych dodatków!

Komisja okręgowa Nr. 41 kraków miasto o- głasza: Doszło do wiadomości przewodniczą- cego okr. komisji wyborczej, iż pojawiły się karty do głosowania, które oprócz numerów listy kan- dydatów mają zawierać jeszcze inne napisy. Skoro w myśl art. 83. L. 3. ord. wyb. sejm. karty do głosowania wypełnione niezgodnie z art. 58. t. j. nie zawierające jedynie słowami lub cyfra- mi listy kandydatów, na którą wyborca oddaje swój głos, są nieważne, przeto przewodniczący okr. komisji wyb. Nr. 41. Kraków miasto zwraca uwagę wyborców, iż w myśl art. 70. ord. wyb. sejm. karty do głosowania powinny być koloru białego i mają zawierać wrazone jedynie słowami lub cyframi liczbę listy kandydatów, na którą wyborca oddaje swój głos, tudzież, że karty do głosowania wypełnione niezgodnie z przepisami art. 70, tj. zawierające oprócz nume- ru inne jakiegokolwiek dopiski, jak niemniej kar- ty koloru oczywiście innego niż biały, są nie- ważne.

Przewodniczący okr. komisji wyb. Nr. 41. Kraków-miasto: dr Czerny.

Dozorcy domowi za listą Nr 2

W niedzielę przed południem odbyło się zgro- madzenie dozorców domowych w sprawie wy- borów do Sejmu. Do zgromadzonych przemówił poseł tow. dr Bobrowski, który, omówiwszy pro- gram PPS, napiętnował w ostrych słowach ro- botę agitacyjną wrogów klasy robotniczej z Kor- fantym na czele. Nastrój wśród zebranych lic- nie dozorców domowych i okrzyki: precz z nie- doszłym mordercą ks. Pospiecha Korfantym! najlepiej świadczyły, że dozorcy domowi nie pódją na lep agitacji kleru żerującego na nie- świadomości najbardziejniejszych mas ludowych. Po przemówieniach tow. Jasieńskiego, dra Rosen- zwaiga i wielu innych zobowiązali się dozorcy domowi głosoować na listę Nr. 2. i pędzić precz hyeny wyborcze Korfante i klerkałów. Na- piętnowano osobno kandydata z listy Nr. 8. prof. Godlewskiego, za nałożenie na dozorców domo- wych obowiązku zamiatania ulic bez przewi- dzianej z góry za tę pracę zapłaty. Panowie ci mają jeszcze czelność przychodzić po głosy wy- borcy do biednych dozorców i dozorczyń domo- wych!

Jak księża agitują

W zakładzie w Kobierzynie ks. Żyła, kapelan zakładowy, a były proboszcz w Czernichowie, wygłosił kazanie agitacyjne w dn. 29 bm. w ka- plicy zakładowej, aby wierni głosowali na listy Nr. 8 i 12 jako chrześcijanie, bo gdy będą gło- sować na inną listę, to ściągają klęskę na Pol- skę. Zapowiedział też spowiedź na sobotę, a na niedzielę rano komunię. W kaplicy powstały szmery, gdyż było dużo ludzi ze wsi.

Zgromadzenie w Zabierzowie

Dnia 29 października odbyło się zgromadzenie przedwyborcze. Przewodniczył tow. Pawlas, re- ferował tow. Gazur, który przedstawił stronn- ictwo chjeny, jakimi byli i są, szkodnikami dla państwa i dla klasy pracującej, oraz wykazał działalność klubu posłów PPS. W dyskusji za- bierali głos tow. Sobczyk, Machlowski, Wojtach i wielu innych. Wkońcu uchwalono posłom z partii PPS. wotum zaufania. Zgromadzenie przy- rzekli głosoować na listę tejże partii Nr. 2. Tuż po zamknięciu zgromadzenia przybył kandydat „niezależny”, przedstawiając się jako Dolina Mi- kolaj z Zelkowa, poeta. Zgromadzeni mu odpo-

wiedzieli: „My jesteśmy robociarzami, jeżeli obywatel chce uzyskać mandat, proszę się zwrócić do pańskich kolegów, niech pana wybiorą, zaś do nas proszę się nie fatygować”. Z taką odprowadą kandydat wyniósł się.

Tow. Daszyński w Białej

W piątek o godz. pół do 5-ej, na zgromadzeniu w hotelu pod „Czarnym Orłem” w Białej wygłosi referat polityczny poseł tow. Ignacy Daszyński.

Okręg wyborczy Nr 44

NOWY SĄCZ—LIMANOWA

Akcyja wyborcza w całej pełni. Tow. Bielat, Broszkiewicz, Bartoniczek, Matkowski, Korczyński, Pażucha i wielu innych ofiarnych kolejarzy objechało cały powiat, urządzając zgromadzenia wyborcze, rozwołując odezwy, zagrzewając do walki.

Tow. dr Marek odbył zgromadzenia w Nowym Sączu, Starym Sączu, Limanowej. Wszędzie z zapalem oświadczono się za PPS. Chjena mimo deszczu plugawych odezwy i afiszów, które rozrzuca po powiecie, spotyka się u szerokich mas z pogardą zasłużoną. Robotnicy, małorolni i bezrolni stają po stronie dwójki.

W Limanowej agituje za Chjeną insp. podatku. Kasztelawicz i wysyła urzędników i woźnych z odezwy Chjeny na powiat.

Nie próżnują i mieszczanie z p. Brudziańską na czele. Trudne położenie kandydata, który chce pogodzić interesy kamieniczników i lokatorów, kupców i kupujących, masarzy, rzeźników, piekarzy i biedną klasę robotniczą, zmusza go do zwalczania wleczków poufnych dla poszczególnych klas społecznych. Zwolany przez mieszczan wlecz publiczny w sali ratuszowej przemienił się w wielką demonstrację przeciw Chjenie. Przedstawicielom 8-ki, dr. Wrońskiemu nie pozwolono przemawiać. Ośmieszony referent wycofał się wśród docinków z trybuny. NPRowcy umilkli zupełnie. Przywódcy rozbitego NPR przerobili się na... mieszczan! Ale gdzie już nie byli Janusy, Tanasusy, Harwaty. Pyrle? Byli u socjalistów, byli u NRowców, byli u Chadeków — są obecnie u mieszczan, a będą zapewne i w Chjenie. Kto da więcej! Nie dziwić się Janusowi. Przecież to kupiec... posiada wielki sklep delikatesów przy starym cmentarzu. Ale co mają wspólnego z mieszczanstwem Harwat, czy Pyrle, robotnicy dzienni? A co mają wspólnego ta cała biedota z Zabubinczą, którą oni chcą wciągnąć do obozu mieszczan?

Pracują i inwalidzi. Dla dogodzenia ambicji własnej rozbija p. Bieleń głosy lewicowe. Choć słyszał oświadczenie inwalidy Łobodzińskiego, drugiego kandydata na liście — słyszał jego rezygnację uzasadnioną rozsądkiem! Ale p. Bieleń dostał od kogoś kilkaset tysięcy i bawi się w kandydata ze szkodą dla inwalidów i wdów.

Najsilniej żenuje Chjenę. Ale wszędzie dostaje odprowadę! Nie wie, że ani p. Jachimłakowi, ani p. Wrońskiemu, czy Sikorze. Gdzie się zjawia Chjenieści, wszędzie ich wyszydzą, wyśmieją! Jakaś odruchowa nienawiść ku tym szachrajom politycznym. Ratawać ma sytuację rolnik... obywatel Stadnicki. Wyszedł ten biedny rolnik z Nawojowej, Frycowej, Popazdowej, Chomczysk, Łabowej, Maciejowej, Uhryna, Barcie, Suchej Strugi, Łomnicy, Rytua, Młodowa, Roztoki, Przysietnicy, Białej Wody, Szlachtowej, Szczawnicy, Brzeźnej, Wysokiego, Długoleki itd. itd. — bo któżby te wsie policzył... ten biedny „sedlak” z Freinu w Czechosłowacji — wyszedł ze swojej chałupy w Nawojowej — siadł w aucie — częścią pieszko, idzie między Rusinów (zdrójca sprawy narodowej!!) do księży i nauczycieli ruskich, obiecuje „podstilkę” ze swoich lasów, obiecuje wytruć wszystkie dziki, które ryją chłopskie ziemniaki, obiecuje chrust, a nawet drzewo, byle głosowano na 8.

Na pomoc Chjenie wyruszył kler. Nic to, że biskup Wałęga ma swoje stronnictwo! Nic to, że Matakievicz wysunął swoją listę. Cóż znaczy jakiś tam biskup Wałęga wobec kuzyna rolnika z Nawojowej, księcia biskupa krakowskiego?! Księżę biskup — a zwykły chłopski biskup.

Hrabia Stadnicki jest wprawdzie na 3 miejscu, ale głosi po powiecie, że i tak mandat zostanie: ma pieniądze, więc da sobie radę z Jachimłakiem, biednym urzędnikiem kolejowym, a ks. biskup Sapieha da sobie już radę z ks. Selwą z drugiego miejsca.

To też p. Jachimłak ucieszył się zupełnie uspokojony przez hrabskie wpływy, tak, jak spokojnie popija sobie dalej p. Myjak, uspokojony przez p. Witosa.

BOCHNIA—WIELICZKA.

W Wiśniczu odbyło się olbrzymie zgromadzenie wyborcze, na którym mówił tow. dr Marek.

Opanowane dotąd przez klerykałów miasteczko oświadczyło się za listą PPS — dwójką — widząc w socyalistach swych obrońców wobec gnębiących ich potęg obszarnczych i biskupich. Chjena tu znieprawiona, a wszystko skupia się koło dwójki.

W Bochni ubiegłej niedzieli odbył tow. dr Marek zgromadzenie. Sala szczelnie nabitą robotnikami i inteligencją, którzy wysłuchali wśród podniosłego nastroju mowy kandydackiej. Bochnia prawie cała czerwona!

W Kłaju, Bierzanowie, Rzezawie, Woli Batorskiej, Leksandrowej, Lipnicy, itd. odbyli tow. dr Güntner, Stankiewicz, kandydat Ptak i inni zgromadzenia, a wszędzie z zapalem oświadczono się za 2 — dwójką!

W Wieliczce praca agitacyjna wre. W powiecie czynni kandydaci tow. Tata, Gazeł, Czapor, inż. Nowak, Okoński, Mistat i inni.

W Dobczycach i Wieliczce odbył tow. dr Marek piękne zgromadzenia.

NAUCZYCIELSTWO.

W całym okręgu Nr. 44 oświadczyło się za listą PPS — dwójką. Przecież na liście tej stoi tow. Smulikowski, zasłużony bojownik na polu oświaty ludowej w Polsce, dzielny obrońca nauczycieli i wszystkich wogóle funkcyjaryuszów państwowych w Sejmie.

Nauczycielstwo musi go mieć w Sejmie bezwarunkowo!

Zgromadzenie w Limanowej

Dnia 29 października odbyło się publiczne zgromadzenie na rynku w Limanowej, wobec zebranych około 700 obywateli. Zagaił i przewodniczył tow. Łyseł, o wyborach do Sejmu referował witany owacyjnie poseł tow. Marek. W przesłanym godzinnym przemówieniu wyłożył obłudę rządów prawicowych w Polsce. Obecna na zgromadzeniu ósemka starała się przeszkodzić, ale stanowcza postawa zgromadzonych chłopów, kobiet i robotników usunęła ich z miejsca zebrania. Na końcu starał się przeszkadzać tutejszy rzeźnik Zieliński, wygwizdano go i odesłano do robienia lepszych kiełbas. Nastroj zgromadzonych był poważny. Tow. Marek ma tutaj bardzo dobrą opinię, gdyż tutejsi obywatele doznali już od niego wiele pomocy, to też słuchano go z wielką powagą. Warcholskie zachowanie się Jońca i Tomasika przeszło bez wrażeń. Dodac należy, że takie zacofaństwo, w jakim tutejsze kołtuństwo żyje, sięga średniowiecza. Kiedyśmy prosili o salę „Sokoła” lub o salę w „Przyjaźni”, to pomimo, że ofiarowano każdą cenę za salę, nie udzielono nam tejże. Ale wyborcy stali na rynku w śniegu i gromkimi okrzykami: „Numer 2 niech żyje!” — więc ten wspaniały zakończył się.

Limanowski powiat naprawdę potrzebuje czło wieka na posła, któryby się zajął opłakanym stanem tutejszej ludności. To też przy obecnych wyborach niema, bezstronnie mówiąc, lepszej i godniejszej listy, jak Nr. 2. Bieda gniecie chłopów, urzędnika i robotnika, jako też mieszczanina, brak zarobku odpowiedniego daje się odczuwać każdemu. Brak średnich szkół utrudnia kształcenie się młodzieży i tylko kilku szczęściwców może oddać dziecko do szkół w Nowym Sączu lub w Krakowie, reszta dorastającej młodzieży nie uczy się. Spalone miasto i zbutwiałe budynki świadczą o nędzy w tutejszej okolicy, brak zarobku i roli wypędza chłopów na zarobek do Francji i Ameryki, a reszta obywateli vegetuje, bo drożyzna nie pozwala chłopom nawet na należyte solenie lichy jego strawy. Niechaj więc z rozważką głosują tutejsi obywatele, aby znów przez pięć lat istnienia przyszłego Sejmu nie zostali zawiedzeni tak, jak to dotychczas bywało.

Uczestnik wiecu.

Nieudane występy „Chjeny” w Gorlicach

Cztery niedziele z rzędu zjeżdżają endecy do Gorlic w celu odbycia zebrania przedwyborczego i stale na każdym zebraniu ogłaszają, że dalszy ciąg będzie w następną niedzielę. Czynią to nie dlatego, aby dać możność zgromadzonym wypowiedzieć się w dyskusji lub interpelacjach, lecz z tej prostej przyczyny, że dotąd żaden z ich mówców generalnych swej mowy dokończyć nie mógł. Słuchacze byli mniej cierpliwi w słuchaniu, niż mowcy w gadaniu. A też nielada mowcy występowali: pp. Kowalski, Głabiński i największy eleuteryk gorlicki prof. Czerwiński. W niedzielę 22 bm. występ tej trójki całkiem się nie udał. Najzabawniejszą figurą był prof. Czerwiński. Pan ten, postępowość którego pozostaje w stosunku odwrotnym do ilości zniszczonego alkoholu, nie mógł, jak się mówi, utrzymać się przy słowie. Rozbawione audytorium, wśród salw śmiechu krzychało: „do Bir-

na”, „do Surci!” (miejscowe restauracje). Złotowani głosiciele prawd endeckich dali za wygraną, odgrając się, że 29 bm. przyjadą jeszcze raz z redaktorem Stroniskim i za zmarłowień pomimo zakazu spożywania alkoholu w niedzielę, tak sobie zalali robaka, że gdy przyszli „z nakazu” zgromadzenia do „Surci”, a nie dostali tam wódki, potłukli kieliszki i szkło na ladzie rozbili marmurową wagę, wyrządzając restauracji dużą szkodę. Uważali widocznie to wstęp do pracy według programu endeckiego kwesty żydowskiej. Na widok tłuczonego szkła pierwszy otrzeźwiał eleuteryk Czerwiński, milcząc gując swoich kolegów w ich pracy „narodowej”, że prasa antynarodowa nie zrozumie szczerych intencji i wykorzysta to w agitacji wyborczej. Nie pomylił się...

Przegląd społeczny

AKCYJA DOZORCÓW DOMOWYCH W KRAKOWIE. Prześladowani przez kamieniczników szykanowani przez organa policyjne dozorców domowych zwołali na niedzielę 29 bm. do domu robotniczego publiczne zgromadzenie celem protestowania przeciw coraz częściej zdarzającym się wypadkom wyrzucania ich z mieszkań, bruk oraz niedotrzymywania umowy, którą wzięli z nimi w roku ubiegłym zawarli. Dzielni przybyli, przybyło aż dwóch agentów policyi, rzych po poznaniu trzeba było z przysięgą zgromadzenia wezwać, aby podali swoje nazwiska i zajęli jawnie urzędowy charakter na zgromadzeniu. Zgromadzenie potoczyło się mimo to po linii z góry wytkniętej i po przemówieniach dra Rosenzweiga, Jasińskiego i Kuczwala, ułożono szereg postulatów, których zrealizowanie stało się koniecznością życiową dozorców domowych w Krakowie. W żądaniach tych naczelne miejsce zajmuje sprawa uznania przez organy policyjne związku, jako czynnika, który powinien mieć głos i wydawać opinie wtedy, gdy właściciel dla własnego widzimisie chce pozbawić dozorcę dachu nad głową i jednostronnie informuje władzę, a ta zostaje w błąd wprowadzona i nadużyta do celów prywatnych właściciela domu. Następnie żądają dozorczy uznania uchwały o podwyższeniu bramowego na 100 mk. i 200 mk. (po dwunastej), podwyższenia świadczeń o 200 proc. wzwyż ze strony właścicieli za pracę koło domów (500 mk. za dom parterowy, 800 mk. za piętrowy, 1000 mk. za dwupiętrowy) i odebranie staurowania mieszkań, w których od szeregu lat nie naprawiano. Po zgromadzeniu udała się delegacja do dyrekcji policyi i przedstawiła p. dyr. Rękwiczowi postulaty. P. dyrektor obiecał zyczliwie i po obywatelsku traktować wydalania z mieszkań dozorców domowych.

BACZNOŚĆ ROBOTNICZY PRZEMYSŁU SNEGO W KRAKOWIE. Zawiadamia się wszystkich zainteresowanych towarzyszy, że zebranie odbędzie się we czwartek 2 listopada 1922 o godz. 6 wieczorem w sali robotniczej, Krakowska 23 II. p., w celu uregulowania i chwaleń warunków pracy, płacy i td.

Scena Robotnicza PPS w Krakowie

odegra w środę 1 listopada w sali Związku Stow. Rol. ul. Dunajewskiego 5, II p., po raz 2-gi sztukę

GWIAZDA SYBERYI

dramat w 4 aktach Leopolda hr. Starzeńskiego ze współudziałem najwybitniejszych sił zespołu dramatycznego.

Początek punktualnie o godzinie 4 po południu. Bilety wcześniej do nabycia w Czytelnicy Robotniczej, Dunajewskiego 5, II p., w dniu przedstawienia od godziny 9-ej do 12-ej po 400, 300, 200 Mk.

2 to walka z drożyzną, to tępienie lichwy, paska i spekulacji, to wysokie podatki od bogaczy, to poprawa bytu urzędników i inteligencji pracującej.

Składki

NA FUNDUSZ PRASOWY „NAPRZODU” Demkiewicz 200 mk, Organizacja kamieniarzy Kraków 4240 mk

KRONIKA

Kraków, 1 listopada.

Zaduszki przedwyborcze

Święto umarłych...

Pielgrzymują tłumy na cmentarz.

Każdy myśli zwraca ku swoim ukochanym, którzy spoczywają w ciemnym grobie, snem wiecznym ujęci.

Lzy i westchnienia...

I modły gorące za dusze zmarłych...

Niech spoczywają w pokoju i niech przypadek nie głoszą w dniu 5 listopada.

— o o o —

Tak wygląda wolność wyborów w Krakowie

Wczoraj wieczór zwołał komitet żyd. partii socjalistycznej Bund zgromadzenie do sali kahalnego celem omówienia sprawy wyborów. Zgromadzenie wobec znanych praktyk policji zostało zwołane za zaproszeniami na podstawie § 2. ustawy o zgromadzeniach. Gdy uczestnicy zgromadzenia przybyli pod gmach kahalny, zastali drzwi obsadzone przez policję, która nie wpuszczała nikogo do sali. Zgromadzeni, niedopuszczeni do wynajętej sali, udali się do lokalu żyd. stow. zawodowego przy ul. Krakowskiej 23. I tu zastali policję, która obsadziła schody, wpuszczając tylko członków wykazujących się legitymacją. Że policja w swój znany „delikatny” sposób urzędowała, nie potrzebowała specjalnie podkreślać.

Zapytujemy, co to właściwie ma znaczyć! Niepodobnie jest, aby policja — jak się powołuje — działała z nakazu władz centralnych, gdyż zajęcia takie praktykują się wyłącznie w Krakowie. Na razie apelujemy do p. wojewody, aby tym nadużyciom położył kres. Na 4 dni przed wyborami nie można obywateli pozbawiać prawa zgromadzenia się!

— o o o —

Sprawa adwokata dra Fensterblaua

(k) Jak już donosiliśmy, aresztowano przed kilku dniami adw. dr. Fensterblaua, o należenie do „Bundu”. Dowiadujemy się, że Izba adwokacka ma dzisiaj interweniować w sprawie adw. dr. Fensterblaua u nadprok. Czystaczana i prok. Brasona, oraz u prezydenta sądu. Chodzi o to, aby do sprawy adw. Fensterblaua delegowano sąd krakowski, gdyż w tymże sądzie złożone są akta całej sprawy Bundu.

(k) **ŚWIĘTO UMARŁYCH.** Przez dwa dni obchodził Kraków święto umarłych. Wczoraj już na cmentarzu rakowieckim porządkowano groby i wieńczono je zielenią. Na rynku krakowskim sprzedawano przez cały dzień wieńce i świeczki. Ruch panował ożywiony, mimo, że wieńce były bardzo drogie.

(k) **ZAKAZ SPRZEDAŻY ALKOHOLU W OKRESIE WYBORCZYM.** Jak już donosiliśmy, wyszło rozporządzenie, w myśl którego od dnia dzisiejszego, t. j. od 1—5 listopada włącznie, nie wolno sprzedawać napojów alkoholowych. Sprzedający mimo zakazu będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

(k) **CENY WĘGLA.** W związku z podaniem wczoraj cenami artykułów pierwszej potrzeby magistrat wyjaśnia, że cena 2930 mk. za 1 ctm. węgla obowiązuje tylko w składach hurtownych w mieście, w składach zaś na kolei cena za 1 ctm. wynosi 2.622 mk.

STARANIEM SEKCJI AKAD. PPS. odbędzie się we środę 1 listopada, o godz. 7 wieczór, w sali Domu Robotniczego przy ul. Dunajewskiego 5, II piętro, odczyt na temat „Prawica a lewica”. Prelegenci red. Haecker i poseł dr Marek.

LOSOWANIE OBLIGACYJ M. KRAKOWA. Dnia 2 listopada br. przypada 27-e losowanie 4 i pół proc. obligacji gminy miasta Krakowa, które odbędzie się w sali posiedzeń magistratu o godzinie 11 przed południem. Według planu amortyzacyjnego wylosowane zostaną w tym dniu następujące obligacje: z seryi A. sztuk 19 a 140 mk., 2.660 mk., z seryi B. sztuk 9 a 700 mk., 6.300 mk., z seryi C. sztuk 9 a 1400 mk., 12.600 mk., z seryi D. sztuk 4 a 3500 mk., 14.000 mk., z seryi E. sztuk 3 a 7000 mk., 21.000 marek. Razem wartości nom. 56.560 marek.

NIE WOLNO SPRZEDAWAĆ NA TANDECE ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH. Wobec zdarzających się wypadków, że na t. zw. tandecie przy ul. Szerokiej sprzedawane bywają artykuły spożywcze, magistrat przypomina, że po myśli regulaminu targowego, sprzedaż artykułów spożywczych na tem miejscu jest zabroniona. Nad przestrzeganiem powyższego zakazu czuwać będą organy magistratu i policji państwowej.

Wielka afera szpiegowska

Ładne aresztowania oficerów wojsk polskich

(k) Donosiliśmy już wczoraj, że z więzień policyjnych przy ul. Siemiradzkiego w Krakowie zbiegł po wyłamaniu kraty w oknie, mimo strzeżenia przez patrol, niebezpieczny szpieg czeski Hlavis. Zagadkowa ta ucieczka budzi wielkie zaciekawienie tem bardziej, że Hlavis wczoraj nadesłał do jednego z urzędników śledczych w policji okręgowej w Krakowie kartkę z zagranicy, że już znajduje się w bezpiecznym miejscu. Drwi on w tej kartce z władz polskich. Widocznie więc Hlavis ma w Krakowie współników, którzy musieli być dokładnie poinformowani o jego ucieczce i przygotowali mu dokumenty na wyjazd.

Jak się dowiadujemy wczoraj aresztowano w Białej narzeczoną Hlavis'a niejaką Maryskę Smej-

kal i przywieziono ją do więzień sądu okręgowego karnego w Krakowie. W związku z tą wielką aferą szpiegowską aresztowano kilku oficerów wojsk polskich, a między nimi kap. Zwierowskiego, Tabora urzędnika wojskowego oraz kilku wyższych oficerów. Wszyscy znajdują się w więzieniach sądu wojskowego przy ul. Montelupich w Krakowie. Prócz tych aresztowano jeszcze porucznika-adjutanta jednego z generałów polskich. Cała afera zatacza coraz szersze kręgi. Chodzi tu o szeroko rozgałęzione szpiegostwo na rzecz ościennego państwa. Śledztwo trzymane jest w ścisłej tajemnicy.

Jak się dowiadujemy mają nastąpić dalsze aresztowania.

Uroczystość rocznicy oswobodzenia Krakowa

(k) Wczoraj, jako w czwartą rocznicę oswobodzenia Krakowa z pod zaboru austriackiego, odbyła się uroczystość zmiany warty na głównej strażnicy w rynku. Uroczystość poprzedziło nabożeństwo w kościele Maryackim, poczem zebrani udali się w pchodzie przed główną strażnicę, ozdobioną flagami o barwach narodowych, festonami z zieleni, oraz transparentem, na którym widniał Orzeł Biały.

Przed strażnicą stanęli: wojewoda Gałęcki, starosta Bał, prezydent miasta Federowicz i wiceprez. Wielgus, radcy miejscy, prezyd. sądu Wolter, nadprokurator Czystaczan, prokurator Brason, dyr. policji Rękiewicz, prezes Izby skarbowej Greger z wiceprez. dr Gajewskim, b. ministrowie Biesiadecki i Dudek, rektor Uniw. Jagielloński, dr Natanson, kurator okręg. szkoln. krak. J. Owiński, komendant policji Kleczek, generałowie Minkiewicz, Truszkowski, Ledóchowski, ks. Niezgoda, pułk. Becker uczestnik oswobodzenia Krakowa kap. Iwaszko oraz korpus oficerski i przedstawiciele stowarzyszeń kulturalnych i oświatowych, prasa itd. Naprzeciw głównej strażnicy ustawili się honorowy oddział 20 pp. z muzyką. Z uderzeniem godz. 11 rano wszedł na mównicę wiceprez. Wielgus i wygłosił gorące przemówienie, kreśląc okoliczności towarzyszące pamiętnemu przewrotowi w roku 1918. Pamięć przeżytych wówczas wrażeń — mówił wiceprezy-

dent — na które trzy przeszło pokolenia czekały, zachowa każdy z nas do śmierci, przekazując wspomnienie „Wielkiego dnia” potomkom, i z czcią wymawiając nazwiska tych, którzy pierwszy zatknęli sztandar niepodległości w Krakowie. Mowca zakończył przemówienie swoje okrzykiem: „Niech żyje Najjaśniejsza Rzeczpospolita! Niech żyje Naczelnik państwa Józef Piłsudski! Niech żyją oswobodziciele m. Krakowa!”

Zebrani powtórzyli z zapalem okrzyk a orkiestra wojskowa odegrała hymn państwowy.

Za chwilę nadciągnął, tak jak w roku 1918, od strony ul. Grodzkiej oddział żołnierzy poprzedzany orkiestrą kolejarzy oraz przedstawicielami Stow. „Gwiazda” i weteranami z 63 roku. Gdy pochód zatrzymał się przed główną wartą, wojsko prezentowało broń, a orkiestry odegrały hymn państwowy. Przed sztandar wystąpił dowódca warty i sprezentował broń. Wtedy prezes Stow. „Gwiazda” p. Stróżyński wygłosił przemówienie i wręczył sztandar porucznikowi. Nastąpiła uroczysta zmiana warty wśród dźwięków hymnu narodowego, poczem odbyła się defilada oddziału honorowego przed generalicyą, władzami i weteranami z 1863 roku. Wieczorem odbyło się na głównej strażnicy przyjęcie dla oddziału wartowniczego w obecności władz, dane tak jak w roku 1918 przez właściciela kawiarni Centralnej p. Górskiego.

Zuchwałe włamanie do kancelarii gimnazjum św. Jacka w Krakowie

(k) Onegdaj w nocy włamano się do kancelarii dyrektora gimnazjum św. Jacka. Włamywacze dostali się do kancelarii, która mieści się w gmachu głównym na podwórku, za pomocą drabiny przystawionej do okna I piętra. Wycieli oni szybę zewnętrznego okna, a po wytłoczeniu szyby okna wewnętrznego weszli do środka. Tam spiądrowali kancelaryę, otworzyli kasę i skradli z niej pieczętki gimnazjalne z orłem polskim, po-

zostawiając pieczętki z czasów austriackich. Prócz tego zabrali oni w gotówce 50.000 mk. Wyhodząc poniszczyli dokumenty znajdujące się w biurku i protokoły.

Smiałe to włamanie budzi pewne uzasadnione podejrzenie, że działali tu jacyś opryszk, którym chodziło o wykradzenie pieczętek do fałszowania świadectw.

Smiały napad rabunkowy

Łupem bandytów padło mienie rodziny Kleinów

(k) Przed kilku dniami o północy szedł gościńcem do stacji kolejowej Bogumiłowice—Ciepłkowice koło Tarnowa Chaim Klein, ze swoimi dwoma córkami 18-letnią Ryfką i 20-letnią Chają. W odległości pół kilometra od stacji zbliżyło się do Kleinów dwóch mężczyzn, z których jeden nie wymówiwszy ani słowa rzucił się na Kleina, a uderzywszy go jakimś narzędziem w głowę obalił na ziemię. Zrozpaczone rzuciły się na pomoc ojcu, zostały jednak odepchnięte przez dru-

giego bandytę, który poczał je bić grubym kijem po głowach. Tymczasem pierwszy bandyta zrabował Kleinowi 300.000 mk., poczem córkom napadniętego ukradł z torebek ręcznych biżuterię, oraz różne drobne przedmioty łącznej wartości 535.000 mk. Bandyci po tym rabunku zbiegli. Zawiadomiona o napadzie policja, zarządziła za sprawcami pościg i pod zarzutem tej zbrodni ujęła braci Jana i Tomasza Truchanów z Cieżkowie. Bandytów odstawiono do więzień sądowych.

— o o o —

(k) **NOWA NAWIERZCHNIA PRZY UL. POTOCKIEGO.** W dniu wczorajszym ukończone zostały roboty około budowy nowej nawierzchni na ul. Potockiego. Cała ulica wyłożona dawniej asfaltem, obecnie wybrukowana została drobnymi kostkami kamiennymi. Roboty na ul. Potockiego trwały kilka miesięcy i przez cały czas ulica ta była zamknięta dla ruchu kołowego. Tramwaje, które podczas trwania robót jeździły po jednym torze, była zamknięta dla ruchu kołowego. Tramwaje, które podczas trwania robót jeździły po jednym torze, wczoraj rozpoczęły normalny kurs na obu torach.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj i jutro po dwa przedstawienia: po południu o godzinie 3 „Młynarz i jego córka” wczoraj o godzinie 7 „Dziady”, które grane będą także w piątek 3 bm., oraz parę razy w tygodniu przyszłym.

W sobotę 4 bm. „Marya Stuart” Słowackiego, z p. Pancerzewą w roli tytułowej. Sukcesowa sztuka Jewreinowa „To, co najważniejsze” ukaże się w niedzielę 5 bm. oraz kilkakrotnie w przyszłym tygodniu. W niedzielę 5 bm. po południu i w poniedziałek 6 bm. po raz ostatni „Młynarz i jego córka”.

Z TEATRU BAGATELA. Dziś we środę po południu po cenach 40%niżonych „Sublokatorka”. komedia A. Grzymały-Siedleckiego, wczoraj „Sztuklanka panny młodej”, arcywesoła komedia włoska H. Balbo, z gościnnym występem p. Anny Zielińskiej. We czwartek po południu po cenach 40%niżonych „Carewicz” Zapolski, ostatni występ p. Zielińskiej w roli Soni, wieczorem wesoła farsa „Floretta i Polappon”. W piątek premiera „Wędrowiec i kobieta” M. Weronczka.

OPERA I OPERETKA. Dziś we środę opera D'Alberta „Zamarle oczy“. Jutro we czwartek gościnny występ basisty opery w Medyolanie w operze Gounoda „Faust“. Zespół operetkowy przygotowuje operetkę „Orlątko“, grana na wszystkich scenach stołecznych z bezprzykładnym dotychczas sukcesem. W poniedziałek 6 bm. odbędzie się przedstawienie dla Tow. „Zespół“. Bilety po niższych cenach do nabycia w sklepie odzieżowym przy ul. Jagiellońskiej.

JADWIGA LACHOWSKA, która przed dwoma laty odniosła w Krakowie niebywały sukces, wystąpi w Krakowie w piątek 3 listopada. Po jej koncercie w Warszawie w dniu 27 bm. pisał jeden z recenzentów: „Lachowska jest nie tylko świetną śpiewaczką operową, ale także niezrównaną pieśniarką. Jej głos piękny, duży, w całej swej skali szlachetny, oraz temperament iścio południowy sprawiają, że p. Lachowska jest niezapomnianym i czarującym zjawiskiem na estradzie“.

KOMUNIKAT O STANIE POGODY, wydany we wtorek 31 października o godz. 7:40 wieczór, według danych państwowego Instytutu meteorologicznego w Warszawie: Stan atmosfery: W ciągu wczorajszej doby Polska znajdowała się jeszcze w obszarze niskiego ciśnienia, które jednak szybko i silnie wzrastało, pod wpływem wyż ubarometricznego, nasuwającego się z zachodu Europy. Pogoda w Polsce była przeważnie pochmurna i dżdżysta, temperatura wzrosła dość znacznie ponad zero i wynosiła: od 2 stopni (Gdańsk) do 10 stopni (Lwów), a nawet więcej (Warszawa 9, Łódź i Pińsk 11, Lublin 13, Lwów 14); na północy Polski pozostała jednak niemal tak niska, jak rano (Poznań 4, Gdańsk 5). Szala śnieżna pod wpływem deszczu i ciepła zniknęła zupełnie. W Krakowie temperatura 7:9, maksimum 14:3, minimum 6:5, pochmurno. Prognoza na środę: Lekkie polepszenie się stanu pogody, miejscami drobny opad (deszcz), dość ciepło, wiatry z kierunków zachodnich.

KURS WYŻSZEJ GRY SKRZYPCOWEJ w Uniwersytecie Ludowym, prowadzony przez pedagoga znanego prof. Roberta Posselta, już się rozpoczął. Dodatkowe zgłoszenia przyjmuje się jeszcze wyłącznie w godzinach wieczornych we wtorki i piątki od godz. 6—7 wiecz., plac Szczepański 7, I piętro.

KRAKOWSKIE KOŁO TOW. NAUCZ. SZKÓŁ WYŻSZYCH w porozumieniu z tutejszym kuratorem otwiera dnia 6 listopada b. r. w gimnazjum V-cm trzeci jednoroczny kurs maturalny dla zdemobilizowanych i inwalidów, którym brak do matury jednej lub dwu ostatnich klas szkoły średniej. Wpisy na podstawie dokumentów przyjmuje kierownik kursu w gimnazjum Jaworskiego, Rynek 17, II piętro, od godz. 12—1 w dniach od 1—6 listopada.

WIECZÓR KOŚCIUSZKOWSKI DLA ŻOŁNIERZY odbył się 30 października w sali kina Y. M. C. A. Przybyło nań wielu oficerów i 3000 żołnierzy. Przemówienie o Kościuszkę wygłosił prof. J. Zaręba. Na część koncertową złożyli się: piękny śpiew p. Poczykówny i por. Kalińskiego, którym akompaniował p. L. Bursa. P. Zofia Orłowska, artystka dramatyczna, oddeklamowała z niezwykłą werwą humorystyczne wiersze żołnierskie Aleksandry Jordana, zyskując huczne oklaski. Przygrywała orkiestra 20 p. p.

KONCERT T. O. M. W piątek 10 listopada o godz. 8 wieczór, odbędzie się w małej sali Starego Teatru koncert z laskawym współudziałem śpiewaczki p. Zofii Bardrowskiej-Osmeckiej, pianisty p. Stanisława Szwarzenberg Czernego i skrzypka p. Władysława Kozłowskiego. Koncert urządza Tow. ochrony dzieci i młodzieży (T. O. M.) na swoje cele.

KINO-MUZEUM wyświetla we czwartek 2 bm. po południu trzy programy.

WPISY NA KURSA: 1) dla murarzy (niższy), 2) dla murarzy (wyższy), 3) dla elektromonterów, 4) dla stolarzy modelowych i formierzy i 5) dla palaczy kotłowych — odbywać się będą w dniach 2, 3 i 4 listopada od godz. 6—7 wieczorem, w budynku państwowej szkoły przemysłowej (Aleja Mickiewicza 7, parter). Nauka na kursach rozpocznie się w poniedziałek dnia 6 listopada o godz. 6 wieczorem.

ZGUBIONY przy ul. Długiej portfel z większą kwotą i papierami, do odebrania w administracji „Naprzodu“ za wylegitymowaniem się.

WŁAMANIE. Wczoraj jacyś niewysledzeni sprawcy włamali się do sklepu Izaaka Süsmanna przy ul. Dajwór i skradli towary wartości 300.000 marek. Za złodziejami wdrożono pościg.

Z POLSKI

TEATR J. SŁOWACKIEGO W BIELSKU. W sobotę 4 bm. przyjeżdża teatr krakowski im. J. Słowackiego na jeden występ do Bielska z komedią autora „Drugiego męża“, który w świetnym wykonaniu artystów krakowskich zdobył

sobie wielki sukces u publiczności bielskiej. „Pan Poseł“ obszedł tryumfalnie wszystkie sceny polskie, pokazany zaś u nas w czasie obecnym zyskał na akualności ze względu na czas wyborczy. Ujrzymy więc „Para Posła“ w znakomitem wykonaniu pp. Kłóńskiej, Kopczewskiej, Modzelewskiej, Zbuckiego, Niewiarowicza, Krasnowieckiego i Miarczyńskiego w niezapomnianej jego tytułowej roli. Dzięki gościnie teatru krakowskiego poznajemy po pamiętnym wieczorze Fredrowskim, najcenniejsze utwory współczesnej twórczości dramatycznej polskiej, zaś gra artystów krakowskich pod reżyserią dyr. Trzcińskiego przedstawia je nam w najlepszym wykonaniu.

PRYWATNE RADIOSTACJE. Ministerstwo poczt i telegrafów opieczętowało stację radiotelegrafów i radiotelefonów, urządzone i eksploatowane przez „Express Poranny“ i „Kurier“ w Warszawie. Jako motywy konfiskaty podano, że powyższe wydawnictwa nie posiadały koncesji państwowej na założenie i eksploatację radiostacji.

WAKUJĄ NASTĘPUJĄCE POSADY NAUCZ. CIELI w państwowych seminarjach nauczycielskich na terenie kuratorium okręgu szkolnego warszawskiego: 1. języka polskiego w seminarjach męskich w Puławsku i Chełmie, 2. historii i geografii w seminarium męskim w Chełmie, 3. przyrody w seminarjach: żeńskim w Sandomierzu, męskim w Solcu nad Wisłą, 4. matematyki w seminarjach męskich w Siennicy i Leśnej na Podlasiu, 5. fizyki i chemii w seminarium żeńskim w Sandomierzu, 6. muzyki i śpiewu w seminarium męskim w Leśnej, 7. gimnastyki w seminarium męskim w Szczepieszynie, 8. przedmiotów pedagogicznych w seminarium męskim w Siennicy, 9. szkoły ćwiczeń w seminarium męskim w Puławsku. Adres kuratorium: Warszawa, Aleje Ujazdowskie Nr. 20.

NIEPORZĄDKI POCZTOWE. Od prenumeratorów naszych dochodzą nas znowu załe na nie-regulujące doręczanie im „Naprzodu“. Tak n. p. abonenci nasi w Bolesławiu niektóre numery pisma naszego nie otrzymują wcale lub w stanie zniszczonym, jak to miało miejsce w ostatnim wypadku, że p. S. G. otrzymał „Naprzód“ poprzecinany zupełnie nożem. Jest to zdaje się złośliwość pewnych osobników, starających się w ten nieczysty sposób szkodzić pismu, robotniczemu, czego na pocztę państwową absolutnie tolerować nie wolno. Apelujemy do odpowiednich czynników, by nadużyciom tym kres położyły.

— 000 —

CUDA SIĘ DZIEJĄ w sensacyjno awanturniczo-egzotycznym dramacie, ze słynnym Harry Peelem, który z narażeniem własnego życia wykonuje szereg niebezpiecznych i karkołomnych atrakcyj, trzymających widza w największym napięciu. — Od środy dnia 1 bm. w kinoteatrze „Sztuka“, ul. św. Jana 6.

— 000 —

WYBÓR CZŁONKÓW RADY NADZORCZEJ P. D. U. W. W dniu 24 zm. odbyły się w sali tuł. Magistratu wybory na członków Rady Nadzorczej P. D. U. W. z Województwa krakowskiego, które dały wynik następujący: **Zostali wybrani na członków:** Dr. Piotr Wielgus, wiceprezydent miasta Krakowa, dr Władysław Kiernik, adwokat i poseł na Sejm, Jan Cieluch w Borzechowie p. Stróżę. **Na zastępców:** Piotr Kosobudzki, przemysłowiec, prezes Izby rzemieślniczej i radny miejski w Krakowie, Józef Budzyn, naczelnik gminy w Kończyskach p. Zakliczyn n. D., Franciszek Górkiwicz, rolnik w Głębocicach p. Polanka Wielka. 1411

— 000 —

KUPUJE złoto, srebro, platynę, oraz wszelką biżuterię, placąc najwyższą wartość. Przyjmuje także do komisowej sprzedaży. Kupuje zęby sztuczne, placąc 1.000—3.000 Mkp za sztukę.

Józef Cyankiewicz, Kraków, Sławkowska 1
Zakład zegarmistrzowski-jubilerski. 1897

— 000 —

REPERTUAR

Teatr im. Jul. Słowackiego

Środa popoł. godz. 3: „Młynarz i jego córka“.
Wieczór o godz. 7: „Dziady“.
Czwartek o godz. 3: „Młynarz i jego córka“.
Wieczór o godz. 7: „Dziady“.
Piątek wieczór: „Dziady“.
Sobota: „Marya Stuart“.
Niedziela popoł. o g. 3: „Młynarz i jego córka“.
Wieczór: „To, co najważniejsze“.
Poniedziałek: „Młynarz i jego córka“.
Wtorek: „To, co najważniejsze“.

Teatr Bagatela

Środa popoł.: „Sublokatorka“ (40 proc. zmniejszenia).
Wieczór: „Szkalnka panny młodej“.

Czwartek popoł. „Carewicz“ (40 proc. niższe).

Wieczór: „Florette i Patapon“.

Piątek: „Wędrowiec i kometa“ (Premiera).

Teatr miejski Opera i Operetka

Środa: „Zamarle oczy“.

Czwartek: „Faust“.

Piątek: „Łabędź ze Wschodu“.

Sobota: „Żydówka“.

Niedziela popoł.: „Łabędź ze Wschodu“.

Wieczór: „Tosca“.

Kollegium wykładów naukowych

(Rynek A—B 39).

Początek o godz. 7 wieczór.

Środa: red. dr Antoni Beaupre: „Państwo i mniejszości narodowe“.

Czwartek: prof. Bolesław Pochmarski: „Idea cywilizacji polskiej“.

Piątek: red. Edward Paszkowski: „Idea bolszewizmu“.

Z sali sądowej

Kraków, 1 listopada.

Zwyrodniał między siebie

(k) Wczoraj w sądzie okręgowym karnym w Krakowie toczyła się rozprawa przeciw 22-letniemu Józefowi Landauowi, oskarżonemu o szantażowanie nieletnich dziewczynek. Landau według aktu skazania zwabił dziewczynki liczące od 3—5 lat na starych i tam miał dopuszczać się na nich gwałtu. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał skazał Landaua na 3 miesiące ciężkiego więzienia z twardym łóżem co 2 tygodnie. Rozprawa była tajną. Przewodniczył s. s. o. Klimecki, wotowali s. s. o. Kaus i s. s. o. Federowicz, oskarżał prok. Stąpór.

O kradzieże na pocztę

(k) Przed tym samym trybunałem toczyła się wczoraj rozprawa przeciw Stefani Wójtowicz, oskarżonej o to, że w ciągu roku 1917 i początku 1918 w Krakowie, nabywała od Pelagii Wierzbickiej, robotnicy pocztowej kradzione na pocztę rozmaite towary. Wierzbicka skazana została swojego czasu przez sąd przysięgłych na 1 i pół roku więzienia. Z zeznań Wierzbickiej wynika, że Wójtowiczowa nie tylko ukrywała u siebie rzeczy skradzione przez Wierzbicką, lecz także systematycznie dopuszczała się sama kradzieży z przesyłek pocztowych. Po przeprowadzonej rozprawie Wójtowiczowa skazana została na 2 miesiące ciężkiego więzienia. Bronił adw. dr Rosenzweig.

Naczelnik państwa w Wilnie

Wilno (PAT) Wczoraj o godzinie 10 przybył tu specjalnym pociągiem Naczelnik państwa. Po wyjściu z wagonu powitali Naczelnika państwa delegat rządu Roman, gen. Konarzewski, pułkownik Zamorski oraz wyżsi dowódcy oddziałów wojskowych. Naczelnik państwa przeszedł przed frontem kompanii honorowej, poczem powitany został przez wiceprezydenta miasta Łokuciejewskiego. Następnie Naczelnik państwa, witany entuzjastycznie przez delegację instytucji rządowych, organizacji społecznych oraz zgromadzoną publiczność, odjechał do zamku.

Z dyplomacji polskiej

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu“). Nowy poseł polski w Londynie, p. Skirmunt, wyjeżdża w piątek na swe stanowisko.

Delegat polski do komisji mieszanej w Moskwie, p. Olszewski, przybył w sprawach służbowych do Warszawy.

Wpływy z podatków

Warszawa (PAT). Daniny publiczne przyniosły w maju b. r. 30.641 i 3 dziesiąte miliona marek, w tem podatki bezpośrednie 14.406 i 5 dziesiątych miliona marek, nadzwyczajna danina państwowa 12.636 i 3 dziesiąte miliona marek, podatki pośrednie 8.253 milionów marek, cla 1.970 milionów marek, monopole 3.968 i 5 dziesiątych miliona marek, opłaty (należności) 1.989 milionów marek, taksy skarbowe 0.3 miliona marek.

Statut dla Kłajpedy

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu“). W dniach 3, 4 i 5 listopada odbędzie się w Paryżu narada specjalnego komitetu, powołanego przez Radę ambasadorów w sprawie opracowania statutu dla wolnego miasta Kłajpedy. Polskę w tym komitecie reprezentuje p. Łukasiewicz.

Poprawa sytuacji w przemyśle górniczym

(Telefonicznie od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 31 listopada.

Sytuacja w rejonach węglowych zaczyna się wyjaśniać. Na Górnym Śląsku robotnicy znężyli swe żądania z 200 na 150 procent podwyżki płac. W Zagłębiu Dąbrowskim rokowania z przemysłowcami są w toku. Robotnicy znężyli swe ża-

dania z 85 na 75 procent, przemysłowcy zaś podwyższyli swe usępstwa z 40 na 50 procent. — W sferach rządowych i przemysłowych panuje przekonanie że uda się osiągnąć kompromis i że nie będzie wstrząśnienia w przemyśle węglowym.

Faszyści zajęli Rzym

Rzym (AW.) Dzienniki podają, że faszyści wtargnęli do Rzymu. Na czele oddziałów maszerowała kawaleria faszystów i oddziały kobiece. Narodowe żywioły Rzymu witały faszystów z wielkim zapalem. Faszyści wołali: „Rzym albo śmierć!” Mussoliniego tłum witał z niesłychaną radością. Po audyencji u króla Mussolini oświadczył, że za kilka godzin nie będzie ministerstwa i rząd. Gabinet Mussoliniego przysięgł, aby wszelkie władze normalnie funkcjonowały. Strejki w zakładach użyteczności publicznej będą zakazane. Pierwszą czynnością urzędową Mussoliniego będzie rozwiązanie Izby i natychmiastowe rozpisanie wyborów.

STARCIA Z KOMUNISTAMI

Rzym (AW.) W dalszym ciągu napływają do miasta siły faszystów, prowadzone przez byłych oficerów. W ostatnich dniach skierowali swoją akcję faszyści głównie przeciwko dziennikom. Między innymi zdobyto i zdemolowano budynek redakcji „Secolo”. Doszło również do starcia z komunistami, przyczem wiele osób raniono.

OBEJMOWANIE WŁADZY W CAŁYM KRAJU

Rzym (AW.) Według wiadomości nadeszłych z kraju, obejmowanie władzy przez faszystów, w poszczególnych prowincjach odbywa się w dalszym ciągu. W całej swej akcji napotykają faszyści na opór, wskutek czego w wielu miejscowościach przyszło do krwawych starć. Szczególnie w Bolonii i Medyolanie stawili wojska i policja zacięty opór, tak, że doszło do formalnej walki. W Bolonii usiłowali faszyści opanować lotnisko Capra, przyczem raniono dwóch ludzi. Swoje ataki skierowali także faszyści na koszary karabinierów, których ci dzielnie bronili razem z wojskiem. W rezultacie walki musiano koszary opróżnić z powodu pożaru powstałego przez podpalenie.

MUSSOLINI WIERZY KRÓLOWI

Rzym (AW.) Mussolini wygłosił w Civita Vecchia mowę, w której wzywał faszystów do zachowania spokoju i do zainicjowania hymnu królewskiego. Po przybyciu do Rzymu udał się Mussolini do kwirynału, gdzie król przyjął go na audyencji.

JAK WYGLĄDA W RZYMIE

Rzym (AW.) Obraz miasta jest zupełnie normalny. Tramwaje kursują, wszystkie pisma antyfaszystyczne zostały zawieszone. „Giornale di Roma” donosi, że 22.000 faszystów skoncentrowanych jest w odległości 3 klm. od miasta. W Medyolanie przeszedł dzień spokojnie. Wszystkie urzędy funkcjonowały normalnie.

FORMOWANIE RZĄDU I JEGO PROGRAM

Rzym (AW.) W Medyolanie mówią przywódcy faszystów, że Mussolini przyjmuje utworzenie gabinetu. Nie będzie to jednak rząd wyłącznie fa-

szystyczny, gdyż tylko ministerstwa spraw zagranicznych i wewnętrznych obsadzone zostaną przez faszystów. Ministerstwo wojny obejmuje generał Diaz. Natomiast większość stanowisk podsekretarzy obsadzone zostaną faszystami. Trzy portfele odstąpił Mussolini klerykalnym ludowcom. Program Mussoliniego obejmuje: uproszczenie administracji, konieczność normalnej pracy przy zakazie strejków, konieczność płacenia podatków, normalne funkcjonowanie administracji, walka ze spekulacją dewizami.

ARESztOWANIE NITTIEGO?

Wiedeń (AW.) Tutejsze dzienniki podają z Rzymu niewiarygodną jeszcze pogłoskę, jakoby były premier Nitti został przez faszystów aresztowany. Mussolini nosi się podobno z zamiarem postawienia przed sąd kilku członków byłego rządu.

RZĄD FASZYSTÓW OBJAŁ URZĘDOWANIE

Rzym (AW.) Mussolini przedłożył królowi gotową listę gabinetu. Wczoraj o 10 przedpoł. pojawili się u króla nowi ministrowie, którzy po przedstawieniu się rozpoczęli natychmiast urzędowanie. Mussolini udał się do swojego hotelu, witany owacyjnie przez tłumy. Wygłosił on z balkonu mowę, w której wzywał do zachowania zupełnego spokoju. Ekscesy, jakie miały miejsce w robotniczej dzielnicy Rzymu między faszystami a robotnikami, skłoniły Mussoliniego do całkowitego zamknięcia tej dzielnicy, ażeby zapobiedz dalszym wykroczeniom.

KOMUNISCI USTĘPUJĄ Z WIDOWNI

Rzym (PAT) Dziennik „L'Azione” donosi, że partia komunistyczna wstrzymała swą działalność. Panuje przekonanie, że komunistyczni deputowani zrzekną się swoich mandatów.

D'ANNUNZIO PRZECIW MUSSOLINIEMU

Wiedeń (PAT) Pisma donoszą, że Mussolini wystosował do d'Annunzia pismo opiewające: „Ostatnie wiadomości potwierdziły nasz tryumf. Włochy otrzymają nareszcie rząd odpowiedni. Będziemy umiarkowani i nie nadużyjemy naszego zwycięstwa. Jestem pewny, że zależy Panu na tem, aby powitać osobiście naszą młodzież, która pełna jest radości z powodu odniesienia zwycięstwa”. D'Annunzio odpowiedział chłodno, donosząc że właściwie pisze dzieło o młodzieży włoskiej. Nadeszła teraz chwila, w której wszystkie uczciwe i szczerze oddane ojczyźnie żywioły powinny się połączyć dla spełnienia wielkich celów narodowych. Mussolini wie — pisze d'Annunzio — że pracował on zawsze tylko w myśl ideału patriotyzmu na rzecz monarchii i króla.

FASZYŚCI DEMOBILIZUJĄ

Rzym (PAT) Proklamacja zarządza demobilizację wojsk faszystów. Opinia publiczna jest zadowolona z rozwiązania kryzysu. Położenie jest znów normalne.

Proces Fedaka

(AW) Lwów, 31 października.

Dzisiaj przesłuchano ostatnich oskarżonych: Jana Bieleckiego, mechanika i Eugeniusza Zyblakiewicza, słuchacza prawa. Obaj wypierają się winy. Następnie przystąpiono do przesłuchania świadków. Pierwszy zeznawał

GENERAL TADEUSZ ROZWADOWSKI.

Podaje on: W krytycznym dniu, gdy wychodząc z ratusza po oświadczeniu na cześć Naczelnika państwa i członków rządu, usłyszał strzały, pobiegł do auta Naczelnika państwa i zapytał się go, czy jest ranny. Naczelnik odpowiedział, że kula przeleciała mu ponad ramieniem i że dzięki temu, iż poduszki w aucie były nisko włożone, zawdzięcza swoje ocalenie. Stwierdził on, że padły trzy strzały, z których dwa padły blisko Naczelnika państwa, jeden zaś więcej na lewo. W dalszym ciągu podaje świadek, że strzały nie mogły być przeznaczone dla wojewody, gdyż padły one, gdy wojewoda Grabowski wsiał do auta. Świadek stwierdza również, że w

bronii Fedaka o czterech strzałach huska jednego z naboju się zaciął tak, że nie można było dać więcej strzałów.

Następnie obrońca wygłosił

DLUGA MOWĘ POLITYCZNĄ

o traktatach pokojowych i prawach międzynarodowych odnośnie do kwestii Małopolski Wschodniej. Prokurator w odpowiedzi zaznacza, że nawet państwa okupujące pewne tereny mają zapewnić mieszkającej na nich ludności spokój i bezpieczeństwo. Ludność ta ma prawo żądać od władzy, ażeby nikt nie konspirował zdradziecko i podstępnie i nie strzelał do ludzi zajmujących urząd stanu. Powołując się na przepisy kodeksu karnego obowiązującego na tych ziemiach, wykazał prokuratora bezpodstawną twierdzenie obrońcy, że skazani nie mogli być tu sądzeni za zbrodnię zdrady głównej. Całe przemówienie obrońcy wzbudza podejrzenie, jakoby ona była manifestem politycznym.

Trybunał zastrzegł sobie uchwałę na później, przesłuchał jeszcze kilka osób, które były bezpośrednimi świadkami zamachu, poczem odroczone rozprawę.

Skargi urzędników kresowych

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Wczoraj zjawiła się u prezydenta Nowaka i u ministra spraw wewnętrznych delegacja urzędników z Wilna. Delegacja złożyła ministrom memoriał w sprawie krzywdzącego tych urzędników stosowania pragmatyki służbowej. Ministrowie przyjęli deputację przychylnie, obiecując rozpatrzyć przed stawione żądania.

Rewizje walutowe w Warszawie

Warszawa (PAT). „Kurier Polski” donosi: Wczoraj w godzinach popołudniowych urzędnicy ministerstwa skarbu wraz z wywiadowcami policyjnymi śledzili dokoła licznych rewizji w kantorach wymiany. Zezrano moc waluty zagranicznej. Wszystkie osoby, które znajdowały się w tym czasie w kantorach, poddane były rewizji osobistej.

Międzynarodowa konferencja pracy

Genewa (PAT). Trzy grupy delegatów międzynarodowej konferencji pracy przeprowadziły wybory członków do rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy na okres trzyletni. Z grupy rządowej poza 8 przedstawicielami państw, mających największe znaczenie w świecie z punktu widzenia przemysłowego, wybrano przedstawicieli Polski, Hiszpanii, Chile i Finlandii.

Konferencja Rady Ligi narodów

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Najbliższa konferencja Rady Ligi narodów odbędzie się w grudniu, po konferencji w sprawie Bliskiego Wschodu.

Przegląd gospodarczy

Kraków, 1 listopada.

(k) Z TARGU. Na wczorajszymi targi zwieziono po raz pierwszy wielką ilość ziemniaków. Mimo to cena była za 1 ctm. od 5000—5000 marek. Również przywieziono kilkanaście fur napusty, którą sprzedawano po 11.000—12.000 marek za 100 kg. Nabyła zwieziono także dużo, a cena jego odpowiednia, zupełnie cenę z ostatniego piątku. Na Kleparzu zwieziono konicę i siano. Konicę płacono po 16.000 mk. za 1 ctm., zaś siano po 12.000—14.000 mk za 1 ctm.

Z GIELDY ZBOŻOWEJ W KRAKOWIE

(k) Wczorajsza giełda zbożowa obradowała pod znakiem braku towaru. Notowano tylko ceny owsa, maki żytniej i kaszy. I tak: żądano za 100 kg. owsa 28.000—29.000 mk., maki żytniej 85 proc. 37.500—38.500 mk., kaszy jęczmieńnej 42.000—42.500 mk. tatarskiej 56.000—56.500 mk.

GIELDA KRAKOWSKA

z dnia 31 października 1922 roku.

Dolary 1400—1500. Franki francuskie 975—1040. belgijskie 920—960, szwajcarskie 2600—2700. Funt sterlingi 64 000—65.250. Marki niemieckie 3—3'50. Korony austriackie 18'50—20'50, czeskie 440—470.

Marka polska w Zurychu 0'035.

Układy handlowe z Holandją i Austryą

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu”). Kierownik ministerstwa przemysłu i handlu, p. Strasburger odbył konferencję z posłem holenderskim Van Asbekem w sprawie projektowanej umowy handlowej polsko-holenderskiej.

P. Strasburger konferował z posłem austriackim Postem w sprawie obrotu towarowego między Polską a Austryą.

Stowarzyszenia i zgromadzenia

BACZNOŚĆ ROBOTNICZY PRZEDSIĘBIORSTW SPEDYCYJNYCH I PRZEWOZOWYCH! We środę, listopada o godz. 10 przedpoł. w sali Stow. robotn. przy ul. Dunajewskiego 5, odbędzie się zgromadzenie. O liczne i punktualne przybycie uprasza Zarząd.

ZABAWĘ TANECZNĄ urządza org. malarzy dnia 4 listopada w sali przy ul. Dunajewskiego 5. Wstęp tylko za zaproszeniami, które wydaje się przy biurku malarzy, wieczór od 7—8.

SEKCJA AKAD. FPS wzywa kolegów chętnych do prac w dniu wyborów do zgłaszania się między godz. 3—5 codziennie w czytelni robotn. ul. Dunajewskiego 5, II p.

DO CZYTELNIKÓW „NAPRZODU”.

JUŻ PRAWIE WSZYSCY

czytelnicy „NAPRZODU” przekonali się, czy to będąc osobistie w naszym składzie, czy też po otrzymaniu zamówionych u nas towarów pocztą, że „Warszawska Spółka Manufakturowa” jest najtańszym źródłem zakupu towarów oświatowych, o czym zresztą świadczą także tysiące listów, nadesłanych do nas ze wszystkich niemal stron Rzeczypospolitej od klientów naszych, którzy składają się ze wszystkich warstw ludności, jak: generałowie, inżynierowie, obywatele ziemscy, adwokaci, lekarze, konsumenci, Kółka rolnicze, Duchowienstwo, szpitale i t. p.

Zamawiający u nas towary zostają naszym stałym klientem, o czym świadczą częste zamówienia

Więcej posłań namajszyszy i najtańszy towar! Od oświeca bardzo prosta: stale mamy wielkie zapasy towarów na składzie, kupujemy bezpośrednio z fabryk w większe partie i dzięki naszej jest: **duży obrót, dobry towar, mały zysk.**

Chcąc dać nadal możność naszym klientom zamówienia towarów na nadchodzący

Sezon zimowy.

podajemy niżej cennik towarów, które wysyłamy po starych jeszcze cenach, względnie z niewielką zwyczajną, jak np. na białe towary.

Dział ubraniowy (męski).

Materiał (czysta wełna) pełnej szerokości, najnowszy, elegancki, w dobrym gatunku, bardzo trwały i efektowny, w kolorach granatowym, czarnym, marengo, brązowym, zielonym i wiśniowym, w drobną kratkę, paski lub gładki, o wyrobie jedwabno miękkim, niezbędny dla wszystkich pragnących zaopatrzyć się w eleganckie ubranie na jesień i zimę. Cena za 3 metry gat. „A” Mkp. 22.500—, gat. „B” Mkp. 32.800— i najwyższy gatunek „C” 39.700 Mkp. (gatunek „C” sprzedawany jest wszędzie conajmniej po Mkp. 16.000— za metr.). Gat. „D” 43.500 Mkp. za 3 metry (gatunek „D” sprzedawany jest wszędzie conajmniej po 18.000 Mkp. za metr.).

Podszewki i dodatki do ubrań.

Do każdego odcinka ubraniowego dodajemy na życzenie PP. Klientów pełny komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę i spodnie do krawatów i kieszeni. Gat. „A” Mkp. 9500—, gat. „B” 12.500— i gat. „C” Mkp. 15.000—. Kupony na spodnie czysto wełniane, czarne do w białe paseczki do ubrań wizytowych po Mkp. 12.600—, orsz przedwojennej jakości czysto kamgarnowe po Mkp. 18.200, i 22.800 Mkp. Dodatki do spodni po Mkp. 2500— i 3500—.

Polecamy na czarne lub granatowe ubrania **dosłony** po starych cenach:

Boston „A” Mkp. 7800— za metr	Boston „D” Mkp. 15.500— za metr
„B” „ 9.00— „ „	„E” „ 19.500— „ „ (angielski).
„C” „ 12.800— „ „	„F” „ 24.500— „ „

Materiał nadający się specjalnie na pokrycie futer, **dekusz, tuzurów i t. p.** w kolorach: czarnym, marengo lub granatowym. Gatunek „A” Mkp. 9800—, gatunek „B” Mkp. 12.500—, gat. „C” Mkp. 16.500— i gat. „D” Mkp. 24.000— za metr.

Materiał grubszyszy specjalny na paita męskie lub damskie, jesienne lub zimowe Uster „Vestour” we wszystkich kolorach, po lewej stronie kraty zastępują podszewkę, gatunek „A” Mkp. 16.500—, gatunek „B” Mkp. 22.220—, gatunek „C” Mkp. 18.800— i gat. „D” Mkp. 26.000— za metr.

Polecamy materiał pluszowy w prążki na spodnie, kurtki, różne kolory po 5800 Mkp. za metr.

Materiały damskie.

Materiał „modern” (czysto-wełniany), nadający się na suknie we wszystkich najmodniejszych kolorach (szerok. 110 cm.) po mk. 6.800— za metr, wyższego gatunku „Szyk nr. 100” przedwojennej materjał ten polecamy na eleganckie, sztywne suknie teatralne, wizytowe i t. p. po mk. 10.800— za metr.

Szewcorty i mskie najlepszego wyrobu pierwszorzędných fabryk, zastępujące w zupełności angielskie materjały podwójnej szerokości we wszystkich kolorach po 3.900—, wyższego gatunku 4.500— mk. za metr.

Nowość sezonu.

W nadchodzącym sezonie bardzo modno będą płaszcze damskie z pluszu lub materjału zamszu, wobec czego przygotowaliśmy większy zapas takowych.

Angielski oryginałny plusz deseniuowy i gładki bardzo efektowny i trwały na dziesiątki lat, szerokości 106 cm po mk. 34.500— za metr (sprzedawany wszędzie po mk. 40.000—). Na płaszcz potrzeba 3—3½ metra.

Na karnawał polecamy Trykotną jedwabną 180 cm. szerokości we wszystkich najmodniejszych kolorach Kupon na całą suknię Mk 25.500—, Kupon na całą bluzkę Mk 13.200—.

Zamiesz na damskie jesieniki lub płaszcze z mowe we wszystkich najmodniejszych kolorach. Gat. „A” Mkp. 18.500—, gat. „B” 26.500— i gat. „C” 29.500— Mkp. za metr. Na płaszcz potrzeba od 2½—3 metrów.

Posiadamy również damskie materjały „gacarina” zagraniczna we wszystkich kolorach, specjalnie na kostiumy po Mkp. 15.200— za metr na kostium potrzeba 5½ metra.

Sztuczki na całe spodniczki gładkie, w kratki lub paski po Mkp. 6.800, sztuczki na bluzki po Mkp. 3.500, sztuczki na bluzki z kaukaskiego jedwabiu Mkp. 8.800.

Dział płócien.

Madepolamy białe francuskie pełnej szerokości po 2000 i 2500 mk. za metr.

Płótno białe na bieliznę, podszewki i t. p. sztuczka 17 metrów po mk. 36.500—, 42.500— i 45.000— zależnie od gatunku.

Płócienka białe w paski na ubranka dziecięce, bieliznę, fartuszek i t. p. po mk. 1700 za metr.

Zagraniczne żelity na koszule po mk. 1900— i 2200— za metr.

Fianete francuskie we wszystkich kolorach po mk. 1750— za metr.

Ręczniki białe, wyrób gładki lub wafłowy, bardzo trwałe w praniu po 2500 i 2800 mk. za sztukę.

Ogruszy białe, wysokiego gatunku na 6 osób po 9200 Mkp. — kolorowe w śliczne desenie po 13.000 i 16.000— Mkp.

Pięściaradła białe, gotowe (2 m. szer. największej ze specjalnego płótna pięściaradłowego po 7800 Mkp. i lepazy gatunek 8200 Mkp.

Boje we wszystkich kolorach podwójnej szerokości na suknie i szlafroki po 4.200 mk. za metr.

Specjalne czerwone płótno „Tyk” NA WSYPI, NAJLEPSZEGO GATUNKU, gwarant. nie przepuszcza pierza po mk. 2400— 2600— za metr.

Chusteczki do nosa męskie, wełnowe oryginalne szwajcarskie po mk. 700— za tuzin, damskie białe i kolorowe po mk. 6000 za tuzin.

Kołory, kapy i chustki.

Kołory t. zw. pluszowe o podkładzie czystej wełny deseniuowe, lekkie, puszyste i ciepłe, o kolorach praktycznych, nie podlegających zbrudzeniu, bardzo praktyczne. Z powodu swych kolorów i deseni są ozdobą sypialni. Cena za sztukę Mkp. 32.500, para 64.000 Mkp., ciemne bez deseni po 12.000 i 20.000 Mkp. za sztukę.

Kapy na różce pikowe, śliczne desenie i kolory, cena za sztukę Mkp. 9000 para 17.500 Mkp.

Kołory watowane, bardzo dobre, pokryte satyną na pierwszorzędnym wacie po 32.000 i 38.000 Mkp. za szt.

Chustki 180x165 w najmodniejsze kapy po 6.00 Mkp. Czysto wełniane po Mkp. 12.000 i 14.000.

Chustki „Polonia” duże zimowe puszyste, ciepłe, lekkie, w śliczne desenie. Z powodu dużego zapasu takowych na składzie sprzedajemy po 19.500 Mkp. za sztukę, wyższego gatunku po 22.000 i 25.500 Mkp.

Chustki szalowe kaszmirowe po 4.500 Mkp. we wszystkich kolorach.

Własny wybór bielizny.

Przy naszym składzie posiadamy pracownię bielizny, która wyróżnia się efektywnością wykończeniem, pierwszorzędnym materjałem i fasonem wiedeńskim.

Koszule zefrowe męskie dzienne z mankietami i kołnierzami kolorowe, białe i w paseczki po Mk 8.500, z zagranicznego zefiru po 9.500

Nasze koszule w sklepach sprzedawane są po mk 10.000 i 12.000.

Koszule nocne z dobrego madepolamu po Mk 7.500.

Kalesony męskie z żyrdowskiej dyunki wszystkich rozmiarów po Mk 5.500, w gatunku wyższym po Mk 6.200.

Koszule damskie dzienne i nocne, zagraniczne z koronkami i wstawkami po Mk 6.800.

Koszule ciepłe syst. Jäger po Mk 5.800. **Kalesony ciepłe** po Mk 6.000.

Skarpotki męskie wysokiego gatunku, nadzwyczajnie trwałe, czarne i kolorowe po Mkp. 12.000, 15.000 i 18.000 za tuzin, zimowe w dobrym gatunku po Mkp. 15.000, 18.000 i 23.000 za tuzin.

Reformy damskie we wszystkich kolorach po Mkp. 12.000 i 16.000 za tuzin, grubsze na zimę po Mkp. 19.000 za tuzin.

Reformy damskie flanelowe po 4.500 Mkp., reformy damskie czysto-wełniane po 14.000 Mkp.

Halci flanelowe po 5.500 Mkp. za sztukę.

Chustki wełniane kolorowe z frezjami po 7.500 Mk.

Za przesyłkę i opakowanie dolicza się Mkp. 1500.

UWAGA! Nasza gwarancja: Za nieodpowiedni towar zwracamy pieniądze lub zamieniamy na inny w przeciągu 14 dni.

Zamówienia prosimy adresować: **Do Warszawskiej Spółki Manufakturowej, warszawa, ul. J. S. 18—20** Tel 243-80 i 171-28.

Przyjeżdżających do Warszawy prosimy uprzedzić o nas, o odwiedzenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunku towarów i cen, również można u nas obejrzeć tysiące listów z podziękowaniami od naszych Klientów, za znaczne zamówienia.

1) Uprzejmie dziękuję za przysłany zamówiony przeze mnie towar, z którego jestem w zupełności zadowolony, proszę o przysłanie... **Generał M. Lewski** — Poznań. 2) Z przesyłki na dz. 14/VI t. j. z płaszczy i materji 6½ metra jestem bardzo zadowolony i poleciłem moim znajomym gorąco jako solidną i rzetelną firmę. Działaj proszę dla mnie wysłać za zaliczką 3½ metra takiej samej materji. **Józef Karpiszek** — w Horodyszczu, p-ta Tysienica. 3) Proszę o przysłanie mi jednego płaszcza nieprzemakalnego w kolorze ustnie z 23 b. m. z Panem umówionym... **Jung** gen. ppr. — Dca 15 D. P. Bydgoszcz.

Z powodu braku miejsca podajemy tylko kilka listów naszych Klientów dla scharakteryzowania treści takowych.

4) W dowód, że jestem zupełnie zadowolony z przesyłanego towaru, zamawiam na nowo... **Leopold Aleksander Orlecki** — Jasstrzabka Nowa, p. Lisagóra d. Tarnów. 5) Kacz pan wybaczyć, że natychmiast nie podziękowałem za otrzymany towar — ale spóźnienie moje da się wytłumaczyć moim poytem na wsi. Z towaru jestem naprawdę zadowolony i wielu moich kolegów wyraziło chęć przesłania Sz. Panu zamówienia i na podobny towar, co mam nadzieję powinną nastąpić. **Teofil Żurka** — Strzemieszycze (Zagł. Dąbr.)

UWAGA. Kto tylko raz już kupuje lub zamawia towar zostaje naszym stałym Klientem, gdyż przy wykonaniu zamówień dokładamy wszelkich starań, aby zupełnie zadowolić swoich Szan. Odbiorców.

Kooperatywom, Kółkom rolniczym i stowarzyszeniom specjalne warunki.

138

Reklama dźwignią handlu!

Redaktor naczelny: Emil Huczek.

Nakładem Ludowej Spółki Wydawniczej „Naprzodu” w Krakowie.

Redaktor odpowiedzialny: Stefan Czerwinski.

Czasopismo drukowane w Krakowie, ul. Długa 13 (tel. 1310).

Dwóch praktykantów poszukuje Dom spedycyjny Szamrota, Wielopole 13. 1398

Pannę piszącą biegle na maszynie ze znajomością stenografii i buchalt-ryi przyjmie Polska Spółka węglowa z ogr. odp. Kraków, Grodzka 51. Zgłoszenia z ofertami: między 5—6 popołudniu. 1409

Potrzeba dwóch panów czeladzi szwajskich na damską robotę. Kraków ul. Borerska 4 p. Andrzej Szfranec 1406

Ważny znalazł do sprzedania biura i posług znajduje stałą posadę od 15 listopada. Żona otrzyma osobno dobrze płatną obsługę. Zgłoszenia w Oddziale Twa Ubezpieczeń „Polonia” św. Krzyża 5. II. p. od 3—2 Ewentualnie posada od 1 listopada. 1400

Uo pracę siatowych i hafców potrzebne zdolne panienki. Helena Vogel, Krakowska 29, II p. 1306

Obsługę dobrze płatną znajdzie kobieta z Dębniem. Zgłoszenia: Maślanki 7 i p. na lewo od 3—4. 1401

Potrzebni pomocy monterzy i chłopy do pracy przy ogrzewalno-wodociągowej. Zgłoszenia: Januszkiewicz, Kraków, Królowej Jadwigi 24. 1407

Kobieta samotna Polka lat 35, bardzo dobrze wychowana i sympatyczna, pragnie nawiązać uczuciową i bardzo dobrą serca nie mającą spójności tą drogą szansa posady. Znam się wszechstronnie na gospodarstwie i bardzo dobrze na kuchni, pragnę prowadzenie kasyna. Urząd p. syonatu lub do zarządu domu u staro samotnego i kulturalnego Pana. Posadę obejmując natychmiast. Anonimy do kosza. Zgłoszenia do Powoznego biura reklamy „Prasa”, Kraków, Karmelicka 16, pod literami „S. P. 2.” 39.

Buchalter bilansu dzielnicy z 8-letnią praktyką w dziale budowlanym handlowym, emigracyjnym, bankowym, szuka odpowiedniej posady. Zgłoszenia do biura „Prasa” Karmelicka 16. B. 25. 1313

Posiada poszukując. Może być umeblovany. Zapięcie wysoki czynsz. Zgłoszenia pod „W. P.” do biura reklamy „Prasa” Karmelicka 16. 1330

W sprawach rozwodowych, separacyjnych i alimentacyjnych udzieli porady „Prawnik 1424” do biura ogłoszeń „Lot” Kraków. 1293

Dwa auta osobowe, gotowe do jazdy okazuje do sprzedania. Maurycy Gutber, Bernardyńska 10, telef. 3493. 1402

Zdania

okienne sprzedaje, wykonuje wszelkie roboty szklarskie S. Finkelsztajn, Mikotajowska 5. 1074

Dokąd do wynajęcia, czynsz z góry za pół roku. Wiedomość pod „S. 0.000” do biura reklamy „Prasa” Karmelicka 16. 1392

Matce małżeństwo poszukuje umeblovanego pokoju odstępuje 300.000 Mk. Zgłoszenia: Dobrzyński Kraków, ska 5. 391

Zgubione akt ślubny Franciszka Feiga Czerwostowska z Rubinstein z Włodzimierza Wołyńskiego wraz z fotografią i podaniem identyfikacji. Łaskawy znalazca zwrócić na ul. Podbrzezie 3. 1383

Zgubioną wojskową kartę zaliczenia na nazwisko Michał Kalisz, unieważnia się 1408

Wcisną Stanisław ur. r. 1890, unieważnia zgubioną dokumenta wojskowe wydane przez 5 komp. sanitarną w Krakowie. 1388